

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI **BARTOLOMEJ**

ROČNÍK XXXIII.

ČÍSLO 12

DECEMBER 2025

Hľa, prichádza Pán

Farská rada - Mestské misie - Zbierka pre charitu - Betlehenské svetlo
Dobrá novina - Roráty - Vianočný rozpis - Pút' do Ríma - Recepty

Mestské misie v Prievidzi, farský kostol, 15. - 23. novembra 2025

On prichádza k nám

Záver Adventu nám znie ako posledné jasné zvonenie: „Hľa, prichádza Pán!“ Už nejde len o neurčité čakanie. V Písme sa Božie prisľúbenia stávajú konkrétnymi tvármi a krokmi: proroci ohlasujú príchod Pastiera, ktorý zmení dejiny, Mária sa ponáhľa k Alžbete a nesie v sebe toho, ktorý je Emanuel - Boh s nami.

Minulý mesiac sme vo farnosti prežili misie. Aj cez misionárov k nám prišiel Pán: v Božom slove, vo sviatosti zmierenia, v Eucharistii, v rozhovoroch i v tichu adorácie. Mnohí z nás možno znova zakúsili, že Boh nie je ďaleko, že sa necháva nájsť práve tam, kde sme slabí, unavení, zranení.

Teším sa, že misie zasiahli nielen nás, veriacich, ale aj celú Prievidzu. Povzbudzujúci bol evanjelizačný program na námestí, počas ktorého sme pozývali najmä mladých na večerný program do kostola. A prišli aj tí, ktorí tam ešte nikdy neboli. Taktiež Misijná noc kostolov pritiahla ľudí, ktorí zvyčajne do kostola nechodia. Teraz je dôležité, aby sa misie neskončili spolu s poslednou misijnou svätou omšou.

Príchod Pána nie je jednorazová udalosť, ale spôsob života: stále znova mu otvárať dvere. Možno stačí malý, konkrétny krok: zmieriť sa v rodine, dať priestor modlitbe, prísť včas na svätú omšu, zapojiť sa do služby v našej farnosti, osloviť niekoho, kto je osamelý.

Prosme, aby sa naše srdcia stali betlehemom - miestom, kde má Pán svoj domov. Nech ovocím misií i našej prípravy na Vianoce je jednoduché „fiat“ Panny Márie: „Nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ Potom bude platiť, že nielen my prichádzame k Pánovi, ale najmä on prichádza k nám a cez nás aj k ľuďom okolo. Prajem vám hlbokú radosť z Pánovho príchodu!

P. Juraj Ďurnek, SchP

Škovránky spievali v Bratislave

Spevácky zbor Škovránky obohatil svojím spevom mládežnícku sv. omšu, ktorá sa konala 14. novembra 2025 v Katedrále sv. Šebastiána v Bratislave. Do Jubilejného chrámu Ordinariátu OS a OZ SR prišli na pozvanie bývalého prievidského pána kaplána Pavla Škovránka.

Pán kaplán začal mládežnícku sv. omšu na svojom novom pôsobisku slúžiť len týždeň predtým. Aby Bratislavčania mohli okúsiť, akú atmosféru sme na nich mali v Prievidzi, pozval si hneď na druhú z nich zbor Škovránky.

Zbor vznikol na podnet pána kaplána Škovránka v októbri 2022. Pôvodne sa volal Mládežnícky zbor, ale kvôli rôznorodej vekovej kategórii členov v máji 2024 zmenil svoje meno na Škovránky. Jeho cieľom bolo od začiatku obohacovať spevom mládežnícku sv. omšu i následné adorácie vo farskom kostole a zároveň dávať priestor hudobne nadaným ľuďom, aby mohli svoje talenty využívať možno nie dokonale, ale zato zo srdca, na oslavu Boha.

Počas sv. omše v Bratislave ponúkol pán kaplán v siedmich bodoch (prijatie, rast, zmena zmysľania, očakávanie, zdieľanie, povzbudzovanie a služba) „návod“ na to, ako si viac uvedomiť, že každý z nás je

Božím synom či Božou dcérou. „Nie sme tu náhodou, nikto z nás,“ zdôraznil. „To, kto som a aký som, je z nejakého dôvodu. To, čo mám a čo viem, je takisto pre niečo. Skúsme sa teraz o čosi viac pozerat' pohľadom istoty, že sme milovaní Boží synovia a Božie dcéry.“

Zbor pod vedením Martiny Humajovej odspieval celú sv. omšu a po adorácii zoznal veľký potlesk. Prievidzskí speváci sa následne v miestnom pastoračnom centre mali možnosť nielen pohostiť, ale aj zoznámiť s členmi bratislavského zboru a nadviazať tak nové cenné kontakty. Pán kaplán Škovránek im tiež spravil krátku prednášku o mozaike v katedrále.

Vďaka za príjemne prežité chvíle patrí hlavne Pánu Bohu, ale i jeho „predĺženým rukám“ - pánu farárovi Jozefovi Repkovi a bohuznámych darcom, ktorí pomohli zrealizovať túto cestu.

Petra Humajová

Potravinová zbierka: Darcovia prispeli dvoma tonami tovaru

Spoločnosť Tesco Stores SR v spolupráci s Potravinovou bankou Slovenska a ďalšími partnermi aj tento rok zorganizovali od 20. do 22. novembra 2025 Potravinovú zbierku. Prispieť mohli aj nakupujúci v Prievidzi. Vyzbieralo sa spolu 739,5 kg tovaru - trvanlivých potravín a drogérie, v hodnote 2 079,55 €. Charita ďakuje darcom, dobrovoľníkom a všetkým organizátorom.

V prievidskom hypermarkete Tesco sa vyzbieralo spolu 481,5 kg darov v hodnote 1 426,55 €. Vyzbierané trvanlivé potraviny a hygienické potreby boli poskytnuté neziskovej organizácii Charita - dom sv. Vincenta, ktorá ich využije pri poskytovaní sociálnych služieb v nízkoprahovom dennom centre a nocľahárni na Košovskej ceste.

Darcovia v supermarkete Tesco v OD Prior na Námestí slobody odovzdali spolu 258 kg tovaru v hodnote 653 €. Príjmom darov z tejto prevádzky je nezisková organizácia Spokojnosť - centrum sociálnych služieb, ktorá zabezpečuje ich distribúciu prevažne v lokalite Ciglianska cesta v Prievidzi, kde pôsobí.

„Darcom, ktorí do zbierky prispeli svojím nákupom a darmi, veľmi pekne ďakujeme. Pomohli nám tak pri službe núdznym. Zbierka potravín má pre našu charitu veľký význam a pomáha nám zabezpečovať v zimnom období denný výdaj stravy. Ďakujeme aj viac ako 30 dobrovoľníkom, ktorí nám pomáhali informovať nakupujúcich a preberať dary. Ich služba je tiež veľmi dôležitá. V neposlednom rade ďakujeme zamestnancom Tesca a organizátorom,

ktorí vytvárali pre realizáciu zbierky výborné zázemie,“ hovorí Milan Petráš, riaditeľ Charity - domu sv. Vincenta.

Opäť bolo možné zbierku podporiť aj finančne cez kupón, ktorý si nakupujúci mohli načítať pri pokladni. Takto vyzbierané finančné prostriedky poslúžia na nákup potravín podľa požiadaviek charitatívnych organizácií. Navyše Tesco daruje charitatívnym partnerom financie vo výške 20 % vyzbieranej hodnoty.

Alojz Vlčko

Posedenie ružencového bratstva

Ružencové bratstvo pri Kostole sv. Bartolomeja sa po viacerých rokoch opäť stretlo aj neformálne, mimo predpísaných povinností a priestoru kostola. V sobotu 22. novembra si viacerí jeho členovia a členky spoločne posedeli pri skromnom občerstvení a výbornej hudbe.

Ružencové bratstvá pôsobia vo farnostiach predovšetkým ako modlitbové spoločenstvá. V súlade so zámerom blahoslavenej Pauline Jaricotovej, zakladateľky Živého ruženca, aby sa v ružencových spoločenstvách posilňovali aj črty

vzájomnej pomoci a skutočného bratstva, v našom bratstve niektorí členovia tiež prejavili túžbu osobnejšie sa pohovárať a lepšie sa spoznať. Chceli tým nadviazať aj na stretnutia, ktoré sa už uskutočnili v minulosti.

Na tohtoročnom spoločenskom stretnutí bratstva sa zúčastnilo 32 členiek a členov bratstva a pozvanie prijali aj štyria kňazi. Srdečne im za to ďakujeme, keďže skoršie ustanovený termín stretnutia ruženčiarov nakoniec vyšiel aj na programovo nahustené obdobie konania mestských misií. Spoločne strávený čas nám kultúrne obohatila ľudová hudba Rudnianska muzika, ktorá nám zahrala a zaspievala viacero piesní prevažne z nášho regiónu a pridala aj niekoľko kolied, keďže stretnutie sa uskutočnilo týždeň pred začiatkom Adventu. Natolko nám rozohriali krv v žilách, že sa zrodil aj spontánny nápad uskutočniť ruženčiarsky ples. Na otázku „Kto by na ňom tancoval?“ dostala horliteľka bratstva (ktorá myslela hlavne na častý výskyt artritídy medzi členmi) odpoveď: „Nó, museli by aj kňazi...“ V každom prípade - a skôr než budeme na biskupstvo adresovať žiadosť o personálne posilnenie kňazov vo farnosti kvôli

tancu - sa prítomní zhodli v tom, že by sa takéto posedenia mali stať tradíciou. V závere by horliteľka bratstva chcela úprimne poďakovať všetkým zúčastneným za možnosť spoločne stráviť čas a osobitné poďakovanie venuje členkám, ktoré aktívne pomáhali pri obsluhu, a tiež tým, ktoré priniesli svoje chutné koláčiky.

Text a foto: Mária Suríková

Zo zasadnutia farskej rady

Posledné tohtoročné zasadnutie farskej rady sa uskutočnilo hneď po skončení misií, v pondelok 24. novembra. Nehovorilo sa však na ňom len o misiách.

Všetci zúčastnení členovia vyjadrili s priebehom misií spokojnosť. Program bol pestrý a bohatý a zaznelo aj niekoľko svedectiev o príbehoch ľudí, ktorých sa misie dotkli.

Vianoce

Blížia sa Vianoce, a teda príprava na tieto sviatky bola tiež jednou z tém. Sv. omše počas Vianoc sa ponechajú v podobnom režime ako po minulé roky. Orchester vo farskom kostole bude hudobne sprevádzať sv. omšu na slávnosť Zjavenia Pána (6. januára).

Hľadajú sa dobrovoľníci na koledovanie v rámci Dobrej noviny. 27. decembra nás čaká požehnanie vína a farský punč, požehnanie príbytkov sa zrealizuje 4. januára.

Opravy

Aj naďalej pokračujú merania v budove na Hviezdoslavovej ulici, keďže sa v stenách objavili pukliny. Podľa odborníkov treba situáciu sledovať najmenej rok, aby sa z nej dali vyvodiť adekvátne výsledky; prvý polrok týchto meraní už uplynul.

Dokončený bol historicko-architektonický prieskum múru okolo cintorína. Ďalším krokom pre opravu múru a bášť bude vyjadrenie statika. Na základe jeho posudku chceme pristúpiť k vypracovaniu projektu opravy. Pre tieto zámery chceme spracovať a podať žiadosť o dotáciu na podporu projektov k ochrane národných kultúrnych pamiatok.

Problém sa objavil aj vo farskej veži, do ktorej pravdepodobne vteká voda - zatiaľ sa nepodarilo identifikovať kadiaľ. V štádiu

riešenia sú aj pukliny na stenách na chóre. Uvažuje sa tiež o upravení dvoch zvodov vody zo strechy pri misijnom kríži.

Mariánska púť

Hoci do leta je ešte ďaleko, o hlavnom celebrantovi pútnickej sv. omše a hudobnom hosťovi je potrebné uvažovať už teraz. Odznali návrhy koho osloviť ako hlavného celebranta a koho ako hudobného host'a.

V závere stretnutia pán Milan Petráš poskytol informácie o odovzdávaní charity novej pani riaditeľke Viere Mrázovej. Pán farár poprosil o pomoc s prípravou raňajok počas rorátov, ktoré sa budú konať v pondelky a soboty do 15. decembra. Navrhol tiež termíny stretnutí členov farskej rady počas nasledujúceho roka.

Text a foto: Petra Humajová

Môj dar pre Ježiška

Od 24. novembra do 19. decembra sa veriaci v našich prievidských farnostiach majú možnosť zapojiť do akcie „Môj dar pre Ježiška“. Organizátorkami tejto aktivity sú vo farskom kostole pani Marta Ščasná a na Zapotôčkoch pani Mária Bilčíková. Do akcie sa môže zapojiť každý, kto by sa počas obdobia Adventu túžil podeliť so svedectvom o tom, ako mu Pán Boh v živote pomohol.

Ako pri tom postupovať? V kostoloch sú vyložené obálky s názvom „Môj dar pre Ježiška“. V nich je vložený list papiera, na ktorý môžete napísať svoj príbeh. Ku každému listu je potrebné priložiť symbolický dar (nie finančný), ktorý by ste chceli priniesť Ježiškovi na jeho narodeniny k jasličkám.

Napríklad: „Pred troma rokmi som mal ťažkú dopravnú nehodu. Skončil som v nemocnici s niekoľkými zlomeninami. Lekári mi povedali, že sa budem veľmi dlho liečiť. Od tej chvíle som sa začal tešiť z každého malého pokroku a vážiť si ho: keď som dokázal pohnúť hlavou alebo prstom,

sám sa posadiť, a tak ďalej. Tie mesiace v nemocnici ma zmenili. Začal som pokorne objavovať, aké krásne je to, čo mám. Vážim si a teším sa z malých a obyčajných vecí, ktoré som si predtým nevšimol. Prinášam Ježiškovi túto barlu na znak vďaky. Bruno F.“

Obálky s napísaným príbehom a darom potom treba priniesť do kostola a vložiť do pripraveného košíka. Na Božie narodenie bude košík s príbehmi prinesený ako obetný dar Ježiškovi v jasličkách.

Príbehy a svedectvá sa nestratia ani po Vianociach. Ak sa to podarí, organizátorky podujatia by ich chceli vydať knižne.

-red-

Otvorené nebo nad Prievidzou

Od 15. do 23. novembra prebiehali farské misie aj vo farskom Kostole sv. Bartolomeja. V sobotu 15. novembra na večernej sv. omši sme pri téme *O čo tu ide?* privítali misionárov, ktorí nás zasvätili do programu mestských misií. Program v troch prievidzských kostoloch bol taký rozmanitý, že rozhodovanie bolo ťažké.

• Nedeľa

Krst a Božie dieťa - Zamýšľali sme sa nad životom kresťana, sviatosťou krstu. Krstom sme sa stali bratmi a sestrami Ježiša Krista. Poobede bola katechéza pre ženy a večer pre mužov.

• Pondelok

Hriech - Páter Patrik zdôraznil, že každé zlo, ohováranie, odsudzovanie je hriechom. Treba, aby sme si vážili slobodu a neustále sa vracali k tomu, koho nasledujeme.

Obrátenie - Páter Václav nás povzbudil obrátiť sa k Bohu a odvrátiť sa od hriechu. Tak môžeme vyjsť z tmy a kráčať vo svetle. S pátrom Petrom sme sa zamýšľali nad skutočným obrátením, návratom márnотratného syna domov a láskou, s akou dobrý pastier hľadá stratenú ovečku. Obrátenie každého človeka je sviatkom pre Cirkev a radosťou pre celé nebo. Nebojme sa vrátiť sa domov, k Otcovi, ktorý nás čaká.

• Utorok

Spoveď - Mnohí hovoria, že nemajú hriech, ale každý človek má hriechy. Ruky si umývame niekoľkokrát denne, ale aj srdce treba mať čisté. Nepovedajme sa za druhých, ale za seba, za svoje hriechy. Niektori si myslia, že keď hriech oľutuje, nemusí ísť na spoveď. Ale iba kňaz mu môže dať rozhrešenie. Ježiš zobral naše hriechy na kríž. Na spoveď nejdeme ako na výsluch, ale ako k milosrdnému Otcovi, ktorý sa nikdy neunaví odpúšťať nám, ako rád hovorieval pápež František.

Smrť a súd - Páter Patrik poukázal na to, že smrť je stretnutie s milosrdným Otcom. On nás miluje a s láskou na nás čaká. Nemusíme sa smrti báť, nie je to koniec, je to prechod do večnosti. Pán nám dáva počas života veľa možností, ako sa dostať

do neba. Je na nás, či jeho ponuku prijímem. Ale násilu nikoho nepresviedča.

• Streda

Cirkev - Nie je to firma alebo inštitúcia, ale spoločenstvo veriacich, bratov a sestier, ktorí majú spoločného Otca; spoločenstvo, ktoré presahuje múry kostola. Cirkev je božská aj ľudská, tvoria ju ľudia. Sme milovaní, vyvolení, sme chrámom. Každý má svoj chrám tam, kde sa stretá s inými ľuďmi. Musíme byť k sebe všímaví, byť si oporou, prehodiť spolu aspoň pár slov. To je to najväčšie svedectvo, nie veľké gestá, ale životom svedčiť, že sa máme radi.

Ježiš, darca života - Meno Ježiš zachraňuje, odpúšťa hriechy, uzdravuje, s jeho menom na perách zomierame. V nikom inom nie je záchrana. Slovo sa stalo telom. Zostupuje z neba na zem, to je tajomstvo spásy. Už ho nemusíme hľadať, je tu, blízko pri každom človeku. V každom srdci je priestor, ktorý môže zaplniť iba Boh. Nič iné tam nemá šancu.

• Štvrtok

Viera - Veriť znamená počúvať, čo hovorí Boh a podľa toho aj žiť. Veriaci človek dokáže aj v skúškach „chodiť po rozbúrenom mori“. Ježiš mu prichádza na pomoc a je s ním až do skončenia sveta. Všetci sme na ceste, Ježiš ide pred nami a cieľ máme pred sebou.

Eucharistia - Pripomenuli sme si Poslednú večeru, ustanovenie kňazstva. Posledná večera sa slávi každý deň na každej svätej omši. Toto je moje telo, kalich mojej krvi - centrum svätej omše, to robí Ježiš slovami kňaza, je to zázrak premenenia. Ježiš obetuje seba Otcovi. Aj my sme pozvaní na Baránkovu hostinu. Nič nemá takú cenu ako jedna svätá omša. Aspoň

v nedeľu a vo sviatok by sme mali ísť do kostola a prijímať Eucharistiu, pokiaľ nemáme ťažký hriech. Boh túži prebývať v našom srdci, bez neho nemôžeme žiť dobre. On nás chce posilniť.

V adorácii sme odprosovali za hriechy nás všetkých. Hriechy, ktoré Boh odpúšťa a viac nespomína. A odpovedá tak, že svoj ľud prijíma, žehná a zahŕňa láskou.

• Piatok

Utrpenie - Na svätú omšu prišlo mnoho chorých a starších prijať sviatosť pomazania chorých. Chorobu nemáme brať ako trest. Starozákonný Jób hľadal útočisko v spoločenstve s Bohom - a to môžeme hľadať i my. A tí, čo sa o chorých starajú, sú pre nich ako balzam. Je to príležitosť preukázať milosrdenstvo a lásku.

Láska - Je schopnosť milovať, obetovať sa pre druhého. Svätá omša bola venovaná manželom a obnove ich manželských sľubov, ale aj všetkým ostatným. Ako nám pripomenul otec Patrik, na konci života budeme súdení z lásky. Miluj Boha a blížneho, ako seba samého - to je najdôležitejšie prikázanie.

• Sobota

Modlitba a Panna Mária - Na rannej svätej omši sme s pátrom Václavom premýšľali nad modlitbou, základným kameňom osobného duchovného života kresťana. Popoludní sme sa stretli na pobožnosti k Matke ustavičnej pomoci.

Mariánska bola aj téma večernej svätej

omše. Páter Peter nás opäť povzbudil k pravej mariánskej úcte a dennej modlitbe ruženca, ktorá nás vo svojej jednoduchosti vedie priamo ku Kristovi a zároveň je nádejou pre svet plný vojen a nepokojov - tak, ako sľúbila Panna Mária vo Fatime. Ona je matkou nás všetkých.

• Nedeľa

Kríž - Na rannej svätej omši nás páter Patrik upriamil na cesty k Bohu - modlitba, čítanie Biblie, účasť na svätej omši. Božie kráľovstvo vo svete znamená byť blízko človeku a blízko Bohu. Naším kráľom je Kristus Kráľ na kríži, ktorý dáva život za človeka, prišiel ho vyslobodiť a získať v láske.

V úvode záverečnej svätej omše bol požehnaný misijný kríž vonku na bočnej stene kostola, aj všetky kríže, ktoré si veriaci doniesli. Ježiš dal za nás všetko - svoje šaty, matku, život. Prečo? Čo je na nás také vzácné? Boh si nás vyvolil. Boh je zamilovaný do človeka. Uvedomme si tú veľkosť Božej lásky. Kríž nie je iba ozdoba, pozrime naň a povedzme: „Nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane.“ náš život má veľa ťažkostí, ale nebojme sa objasť Kristov kríž.

Na záver svätej omše sme sa misionárom poďakovali za všetku obeť a námahu ktorú, vynaložili, aby priniesli nášmu mestu hojné Božie požehnanie.

Elena Cagánová

Misie v Mariánskom kostole

V sobotu 15. novembra 2025 sa v Mariánskom kostole gréckokatolíckou liturgiou začala časť celomestských misií s témou „Ako to celé zvládnúť“.

Páter redemptorista Miroslav Bujdoš, CSsR, vravel, že pravou cestou kresťana je cesta odpúšťania. Odpúšťanie sebe, kňazom, veriacim. Pápež František otváral Jubilejný rok slovami: „Odpúšťajte, odpúšťajte, vždy a všetkým.“ A ako povedal páter Miroslav: „To je to pravé nasledovanie Krista.“ Po liturgii nasledovala modlitba za uzdravenie duše i tela s pomazaním olejom Me-

toda Dominika Trčku CSsR. Z kostola sme odchádzali povzbudení pre nasledovanie Ježiša Krista, rozhodnutí odpúšťať vždy a všetkým.

Program pokračoval na fare s pohostením a diskusiou s pátrom o misiách, redemptoristoch a ich živote v kláštore. Bol to požehnaný čas.

Anna Gálová ml.

Začnime už dnes

V sobotu 15. novembra 2025 sa v piaristickom kostole počas večernej sv. omše začali farské misie. Piarista páter Matúš Palaj, SchP, privítal troch pátrov redemptoristov - pátra Jozefa Mihoka, CSsR, provinciála redemptoristov; prievidzského rodáka pátra Lukáša Michaloviča, CSsR, a pátra Jána Knieza, CSsR.

Misionári slávnostne preniesli obraz Matky ustavičnej pomoci na bočný oltár. Práve redemptoristom pápež Pius IX. v roku 1866 zveril ikonu Matky ustavičnej pomoci, ktorej originál je uložený v Ríme, aby rozširovali úctu k nej po celom svete.

Na úvod sme sa pomodlili k Duchu Svätému, aby viedol tieto misie. Páter Lukáš zdôraznil, že i sestry redemptoristky z Kežmarku sa modlia špeciálne za Prievidzu. Vravel, akú veľkú majú redemptoristi radosť, že vedú misie v kostole, v ktorom kedysi pôsobil aj páter Jozef Bednárík.

V homílii nám pripomenul, že prichádza pomaly adventný čas, čo je radostná zvesť o Ježišovom príchode. V Božích očiach má každý jeden z nás hodnotu a Boh nám túži preukázať svoje veľké milosrdenstvo.

Po svätej omši sa postaral o krásnu atmosféru spevácky zbor Rozkvet. Pokračovalo sa prehliadkou kostola, sakristie, katakomb. A tí, ktorí mali odvahu, vystúpili i na vežu kostola, čo bol isto veľký zážitok.

• Nedeľa - téma „Máš Otca“

Pri rannej svätej omši nás páter pokropil svätenou vodou na pamiatku nášho krstu. Vravel, že v krste sme sa stali adoptívnymi synmi a dcérami a máme miesto v jeho dome. Ved' sme len pútnikmi na tejto zemi a raz sa všetci vrátíme do domu nášho nebeského Otca. I motto tohtoročného Jubilejného roka znie: „Pútnici nádeje“. Preto by náš život mal byť zameraný na nebo a svätosť.

• Pondelok - téma „Spoved“

Večernou svätou omšou sme sa spolu s pátrom preniesli v uvažovaní nad Božím milosrdenstvom. Ako Boh odpovedá na náš hriech? Svojím milosrdenstvom. Svätosť zmierenia je oslavou Božieho milosrdenstva. V pokore máme vyznať svoje hriechy,

ved' niet takého hriechu, pre ktorý by nás Boh nemiloval. On nás vždy miloval, miluje a bude milovať.

Po svätej omši zazneli svedectvá a premietnutý bol krátky film s hlbokou myšlienkou, že naše hriechy neprevýšia Božiu lásku k nám.

• Utorok - téma „Smrť a čo potom?“

V tento deň si pátri piaristi pripomínali výročie udelenia slávnostných sľubov Zbožným školám a oslavovali všetkých svätých piaristov. A to nádherne nadväzovalo na misijnú tému. Po speve žalmu zazneli slová: „Naša vlasť je v nebi. Odtiaľ očakávame aj Spasiteľa Pána Ježiša Krista.“

V homílii páter rozprával, že smrť je prechod do života v plnosti. Každý musí prejsť smrťou a predstúpi pred Boha sám za seba. Ježiš klope na dvere nášho srdca a trpezlivo čaká s veľkou láskou na každého jedného z nás. Ved' on je milosrdenstvo a láska. A preto je veľmi dôležité olútovať svoje hriechy. Vtedy Ježiš povie: „Pod'ťe, požehnaní, do môjho kráľovstva.“

Mnohí odchádzali veľmi povzbudení v rozhodnutí sa pre Boha, pre lásku, pre nebo.

• Streda - téma „Nový život“

Pri večernej svätej omši páter Lukáš spomenul Viktora Frankla, rakúskeho neurológa a psychiatra, ktorý prežil koncentračný tábor len vďaka nádeji a chuti žiť. Napriek ťažkým skúsenostiam v tábore sa rozhodol pre život.

Páter Lukáš nám dal za príklad sv. Augustína, ktorý sa po dlhom hľadaní rozhodol pre život s Bohom. Spomenul jeho známy výrok: „Pre seba si nás stvoril a nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v tebe.“ Aj my sa máme rozhodnúť pre nový život. Život v Bohu. Dovoľť Ježišovi, aby nás miloval a potom budeme i my mi-

lovať a rozdávať svoju lásku druhým.

• **Štvrtok - téma „Eucharistia“**

S pátrom Jozefom sme uvažovali o Eucharistii. Eucharistia je nebo už tu na zemi. Zažívame to, čo slávia svätí v nebi. Porozprával nám príbeh manželky, ktorá mala muža grobiana. Pýtali sa jej, prečo chodí denne na omšu. A ona povedala: „Každý deň v Eucharistii nanovo manžela milujem, každý deň mu nanovo odpúšťam.“

Páter zdôraznil, že prijímaním Eucharistie sa premieňame na Krista. Ako povedal sv. Pavol (Gal 2,20): „Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus.“ To znamená, že prijímaním Eucharistie milujeme a odpúšťame nie zo svojich síl, ale milujeme, odpúšťame z neho, lebo Ježiš je v nás.

Po sv. omši nasledovala moderovaná adorácia s modlitbami za uzdravenie.

• **Piatok - téma „Láska“**

V úvode večernej sv. omše sa nás páter Jozef spýtal: „Dá sa láska prikázať?“ Ježiš povedal: „Milujte sa navzájom, ako som ja miloval vás.“ Potom si manželia obnovili svoje manželské sľuby s požehnaním a pripomenutím, že ako manželia, tak aj zasvätení či slobodní nech sú verní. Verní láske k Bohu. Lebo vernosť je cesta k svätosti. Svätá omša pokračovala modlitbami chvál, kde sa mnohí mladí utvrdili v odovzdaní sa Božej láske.

• **Sobota - téma „Hľa, tvoja Matka“**

V sobotu pokračovali misie diskusiou s pátr-

om redemtoristom Viktorom Mišuthom, CSsR, autorom knihy Apoštol Prievidze - Jozef Bednárík. Pátra Jozefa Bednáríka viacerí poznali. Jeho 14-ročné pôsobenie ako správca piaristického kláštora zanechalo v srdciach mnohých farníkov veľké svedectvo viery, lásky, pokory a odvahy.

Po diskusii nasledovala novéna k Matke Ustavičnej pomoci, pri ktorej sme Panne Márii odovzdali svoje prosby a trápenia. V homílii páter Lukáš nazval Pannu Máriu Hviezdou Morskou, ktorá svieti na moriach našich búrok. Mária je blízko svojho syna a odráža jeho svetlo. Vždy, keď sa modlíme ruženec, Panna Mária je s nami a prihovára sa za nás u svojho Syna. Mária neopustí nikoho, kto sa s ňou v dôvere obráti o pomoc a ochranu.

• **Nedeľa - téma „A čo zajtra?“**

Záverom farských misií pri rannej sv. omši bolo posvätenie misijných krížov s misijným požehnaním, aby sme posilnení vykročili do života svojich každodenných povinností. Páter Jozef nás povzbudil, aby sme sa rozhodli pre Boha nie zajtra, ale už dnes.

Už dnes byť premenení Kristom v Eucharistii, nezabúdať pristupovať pravidelne k sviatosti zmierenia, denne sa modliť, čítať Sväté písmo a nezabúdať na milosrdenstvo, rozhodnúť sa pre Boha a pre lásku k blížnemu. Tak začnime už dnes.

Anna Gálová ml.

Dobre som videla? Ste bosí?

Počas ľudových misií vo farnosti Prievidza - Zapotôčky zaznela na jednej zo svätých omší aj táto netradičná otázka. Bratia kapucíni evidentne zaujali hneď na začiatku.

Byť „naboso“ si môžeme vyložiť rôznym spôsobom. Môže ísť o formu otužovania, znak pokory a jednoduchosti, či miesto, ktoré treba očisťovať. Rovnako ako srdce. Alebo, ako zaznelo aj v pozvaní na misie, môže ísť aj o „odvalu vykročiť za Bohom, nechať všetko tak, a byť čo naj-

viac na programe misií. Cez týždeň toho máme všetci veľa. A predsa sme prišli. Je to priestor, v ktorom sa nám Boh rozhodol darovať sám seba, lebo sme pre neho dôležiti. Príd'te. V akýkoľvek čas.“

Len ťažko sa tomu dalo odolať, bratov totiž sprevádzala nielen ich kapucínska

spiritualita, ale najmä hlboká ľudskosť, radosť a prijatie. A nebojte sa, raz za čas mali niektorí z nich aj tenisky...

Sila spoločenstva

Program misií bol rozsiahly a prebiehal počas celého týždňa, od 15. do 23. novembra. Cieľom ohlasovania však nebolo prísť a poučovať. Úlohou svätých omší s misijnými príhovormi, obsahom prednášok a katechéz, modlitieb či adorácií, náplňou stretnutí pre mužov, ženy, deti v školách či s mladými, bolo niečo omnoho krajšie.

Bratia Lukáš, Leo, Peťo, Majko a laička Veronika vytvorili tím, spoločenstvo, ktorého význam aj zdôrazňovali. Ich ohlasovanie bolo ponukou, aby sme nezostali sami doma, ale vyhľadali práve silu spoločenstva, kde sa môžeme podeliť o svoju vieru, a tak dovolili Bohu dotknúť sa nás. Jeho totiž nikdy neomrzí vraviť nám: „Milujem ťa.“ A nás to neomrzí počúvať. Práve v čase misií to pre nás zaznievalo nanovo. Čerstvo. Aby sme nezabudli na oheň, čo nám Boh vložil do srdca.

Prineste si klince

Ako však môže náš vnútorný oheň horieť, ak dávame väčší priestor hriechu? Jednou z tém v misijných príhovoroch, hoci možno nie veľmi populárnou, bola práve téma hriechu. „Ked' nás Boh miluje, prečo nezažívame túto lásku? Prečo je v nás tento nesúlad?“ znela otázka. Dôvodom je, že hriechom bránime Božej láske pršať na nás svoju milosť. Netriafame cieľ, pravdu lásky. Keby nám bol hriech hnusný, tak by sme ho nerobili. Prameňom je nedôvera Bohu, že má pre náš život plán - a tým je pozvanie k plnosti života.

Aby sme si tieto slová hlbšie uvedomili, bolo potrebné splniť jedno zvláštne zadanie: priniesť si klince. Nimi sme v konkrétnej aktivite pribíjali na kríž svoje hriechy, vopred napísané na papieri. Zvuky kladiva sa ozývali celým priestorom kostola, úder za úderom. Takto mohutne tlčie srdce dreva kríža. Takto sa

túži ozývať a prúdiť Božia láska. Aby sa nás dotkla a obnovila.

Viera a obrátenie k Pánovi života

K obnove vzťahu s Bohom bola počas misií príležitosť počas duchovných rozhovorov s bratmi kapucínmi, no predovšetkým vo sviatosti zmierenia či v sviatosti pomazania chorých. Nechýbalo pozvanie stretať sa s ním, s druhými, so sebou. Uvedomiť si, že nám vkladá do srdca túžbu bežať za Ježišom, tak ako bežal Zachej, keď sa o ňom dopočul. A po stretnutí s tým, ktorý zachraňuje a ponúka spásu, sa obracia a túži byť novým človekom. Dar viery, obrátenie svojho pohľadu smerom k Ježišovi, nás totiž robí radostnými. Aj hriešnica, ktorú chceli ukameňovať, zažila silu odpustenia. Obaja pochopili, že Boh je Pánom života a stojí za to, odovzdať mu srdce. Nechať ho riadiť svoj život. Dovoľiť mu, aby nás očistil, ako to bolo možné napríklad prostredníctvom adorácie, zameranej na odprosenie, odpustenie zranení a urážok.

Prinášať svoj dar

Súčasťou misií bola aj obnova manželských sľubov: Ako povedal brat Lukáš: „Aby sme všetci boli jedno, ako rodina, spoločenstvo, ktorého stredom je Ježiš. Tu môže každý prinášať svoj dar a byť svedkom lásky a života toho druhého.“ Možností na hlbšie zamyslenie či znovunájdenie cesty k Bohu a iných, podobných príležitostí k vzájomnému povzbudeniu sa, bolo počas misií naozaj veľa. V programe totiž nechýbalo ani premietanie filmu, evanjelizácia spojená so svedectvami priamo na námestí, vystúpenie Janky Zubajovej či koncert Kapucínov, ktorých neodradilo ani chladné a veterné počasie.

Silu spoločenstva vyzdvihol aj mládežnícky program v piaristickom kostole, kde sa stretli všetky misijné tímy - pátri redemptoristi i bratia kapucíni spolu s diecéznymi kňazmi aj pátrami piaristami. Za požehnaný čas misií sme tak mohli d'akovať darom spevu, chválou i modlitbami.

Aby sme vedeli, kde a komu patríme

V posledný deň bol pri slávnostnej svätej omši požehnaný misijný kríž. Stal sa symbolom viery a ochrany a bude trvalo pripomínať, že dni misií boli časom milostí, v ktorom sme si mohli uvedomiť, že Boh

nás má nesmierne rád. A zároveň aj časom vd'ačnosti, že sme jeho. Ako sa modlil brat Marián v jednej z modlitieb: „Vďaka Ti, Pane, za to, že si nám poslal Ducha Svätého, aby sme vedeli, kde a komu patríme.“

Janka Lajčáková

kam ďalej po misiách?

Farský kostol

- Stretnutia mimoriadnych rozdávatelov
- Stretnutia lektorov
- Stretká pre mládež a animátorov + stretnutie rodín
- Stretnutia miništrantov
- Modlitby – Tešitelia/ky Božského Srdca Ježišovho
- Ružencové bratstvo vo farnosti
- Príprava k sviatostiam dospelých
- Spevokoly – Bartolomejčatá, Škovránky a Spevokol mix
- Klub priateľov misií
- Pondelkové ranné chvály na fare

www.farapd.sk

Mariánsky kostol

(grkat. farnosť)

- Biblický krúžok
- Skupinka pre štúdium diela života sv. Antona Veľkého

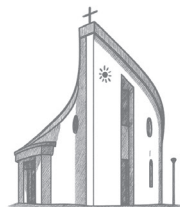
www.grkatpd.sk

Zapotôcky

- Stretká pre mládež a animátorov
- eRko stretnutia detí
- Modlitby – Tešitelia/ky Božského Srdca Ježišovho
- Ružencové bratstvo vo farnosti
- Príprava k sviatostiam pre dospelých
- Potravinová banka pre núdznych
- Spievanky – deti, ktoré chcú spievať pri sv. omšiach
- Misijný klubík – deti pod záštitou PMD
- Modlitbové stretnutia pre ženy

www.zapotocky.sk

Piaristi

- Spoločenstvo PIAR (modlitebné skupiny pre mladých a rodičov)
- Modlitby matiek
- Detský zbor – Rosnička
- Spoločenstvo ruženca
- Piatkové chvály
- Piaristická fraternita (piaristický tretí rád)

www.piar.sk

Novinky z piaristickej školy

Za nitrianskym hradným pokladom

Deň pred jesennými prázdninami sa siedmci vybrali na dejepisnú exkurziu do Nitry. Cestou na Nitriansky hrad sa zastavili pri viacerých dominantách historického centra, medzi ktoré patrí socha kniežat'a Pribinu, socha Corgoňa, budova seminára či morový stĺp. V areáli hradu absolvovali prehliadku Katedrály sv. Emeráma a obdivovali vzácne exponáty Diecézneho múzea. Počas pútavého výkladu siedmci nielen počúvali, ale riešili aj rôzne úlohy, ktoré ich napokon priviedli „k pokladu“. Na miestach, kde sa písali naše najstaršie dejiny, si žiaci rozšírili vedomosti z obdobia Veľkej Moravy a získali aj mnohé iné zaujímavé poznatky.

Divadlo priamo v škole? Áno!

Koncom októbra sa naša telocvičňa premenila na dosky, ktoré znamenajú svet. Divadelná spoločnosť *Sofia* priniesla žiakom druhého stupňa ZŠ, gymnázia a SOŠ predstavenie s názvom *Múdrost' predkov*. Nechýbal humor, poučenie ani dávka inšpirácie na zamyslenie. Žiaci sa prostredníctvom zábavných dialógov a zaujímavých situácií preniesli do sveta našich predkov - vzdelancov, ktorí formovali naše aj svetové dejiny. Mohli si podať ruku s kráľom Matejom Korvínom, otcom knihtače Johannom Gutenbergom či našim rodákom Vavrincom Benediktom z Nedožier a mnohými ďalšími učencami. Ďakujeme divadelnej spoločnosti *Sofia* za predstavenie, ktoré pútavou formou predstavilo našim žiakom dejiny.

Vytvor ruženec, vytvoríš radosť

Žiaci prvého stupňa počas októbra, mesiaca Ružencovej Panny Márie, mali za úlohy vyrobiť doma ruženec. Do výzvy boli zapojení aj rodičia. Detom s láskou pomáhali, a tak mohli vzniknúť tie najoriginálnejšie ružence! Žiaci za ne boli ocenení - okrem požehnania dostali aj vecné ceny od frátra Šimona. (foto 1)

Malí čitateľskí rytieri

V októbri sa naši prváci zúčastnili veľkej *Pasovačky za čitateľov okresnej knižnice*. Prišli do kráľovstva, v ktorom žila princezná Knihulienka, ale aj Červená čiapočka či zlá čarodejníca Wifitrónia Smartfónová. Tá chcela deťom prekaziť čítanie kníh, od ktorých ich dokázala odlákať svojimi kúzlami pomocou mobilov, smartfónov, tabletov a televízie. Našťastie, deti pomohli Knihulienke a zrušili zlé kúzla. A tak dobro, ktorým je čítanie kníh a návšteva knižnice, zvíťazilo nad zlom, akým je priveľa času stráveného pri mobiloch, tabletoch a televízii. Knihulienka potom každého zvlášť pasovala za čitateľa a deti svojím odtlačkom prsta zložili *Čitateľský sľub*. Prváci sú teda už veľkými čitateľmi a my im prajeme veľa radosti a pekných zážitkov z čítania.

Štvrtáci a piatáci na priadkach v múzeu

Dňa 13. novembra sa deti zo 4. A a z 5. A vybrali do Hornonitrianskeho múzea na podujatie *Priadky v múzeu*, ktoré bolo venované domáckemu spracovaniu ľanu a konope v minulosti. Deti sa interaktívnou formou dozvedeli, ako a z akých materiálov sa kedysi vyrábali odevy. Veľmi sa im páčilo, že si mohli prakticky vyskúšať pracovné nástroje používané pri spracovaní priadnych rastlín. Zistili, že táto práca nebola vôbec jednoduchá. Zaspievali si aj ľudové piesne - ako to na ozajstných priadkach bývalo zvykom. (foto 2)

Prvá pomoc

Počas troch novembrových popoludní k nám zavítali naše bývalé študentky Danka a Janka Cigléniové so svojou spolužiačkou Simonkou z *Klubu medikov* v Martine. Dievčatá si pre deti zo školského klubu pripravili ukážky prvej pomoci. A tak si deti mohli vyskúšať ošetrovanie rany pri krvácaní, zlomenine, čo urobiť, keď nám tečie z nosa krv, ako postupovať pri bezvedomí, šoku a zvládli aj masáž srdca. Zopakovali si tiež

čísla tiesňového volania. Okrem potlesku detí na záver bolo pre naše študentky medicíny odmenou aj srdečné prijatie v škole, pretože po trinástich rokoch, ktoré v našej škole prežili, ich poznali na každom kroku - pani vrátnička, upratovačka, vychovávateľky, učiteľia aj pán riaditeľ.

Mestské misie aj v našej škole

U piaristov sme mali možnosť zažiť *Mestské misie v Prievidzi*. Ide o stretnutia, počas ktorých pátri prichádzajú medzi ľudí a pomáhajú im lepšie pochopiť Božiu lásku. Ukazujú, že Boh je vždy s nami, že nás miluje a chce nám pomáhať v každodennom živote. Počas misií sme počúvali povzbudzujúce slová, zamysleli sa nad tým, čo je v živote dôležité, a naučili sa otvoriť svoje srdcia Bohu. Otvorila sa aj malá kaviarnička, kde sa ľudia mohli stretnúť a porozprávať s pátrom alebo s ostatnými účastníkmi misií. Ďakujeme pátrom redemptoristom za ich láskavosť a inšpiráciu.

Potravinová zbierka

V dňoch 20. - 21. novembra sa žiaci SOŠ zapojili do *Potravinovej zbierky Tesco*. Každý mohol priniesť trvanlivé potraviny,

ale aj drogériu - mydlá, pasty na zuby či papierové utierky. Každý malý darček má veľký význam. Vďaka vašej ochote a štedrosti sa môžu mnohí ľudia tešiť na niečo pekné, čo im spríjemní deň a uľahčí život. Pomoc druhým nás učí láskavosti, súcitu a ukazuje, že aj malé skutky môžu priniesť veľké šťastie. Ďakujeme všetkým, ktorí sa zapojili - spolu sme mohli priniesť úsmev tým, ktorí to najviac potrebujú. (foto 3)

Ocenenie pre pani učiteľku Mgr. Zuzanu Korinekovú

Pani učiteľka Mgr. Zuzana Korineková dostala významné ocenenie z rúk pani docentky Mgr. Jany Bírovej, PhD., predsedníčky Slovenskej asociácie učiteľov francúzštiny a celoštátnej komisie Olympiády vo francúzskom jazyku. Pani učiteľka je nielen skvelá pedagogička, ale aj obetavá mentorka, ktorá študentov pripravuje na súťaže a pomáha nadväzovať priateľstvá so školami vo Francúzsku. (foto 4)

Text: Elena Blašková a Simona Lomnická

Foto: archív školy

1.

2.

3.

4.

Pán prichádza

V novembrovom čísle sme sa venovali anafore - srdcu eucharistickej liturgie. Obsahuje samotné premenenie - sprítomnenie Krista pod spôsobom chleba a vína. Ekvivalent v západnom rite je eucharistický kánon so slovami premenenia a pozdvihovania.

Čo vás mohlo zaujať, bolo to, že vo východnej liturgii ani po kňazovom vyslovení slov „*Vezmite a jedzte, toto je moje telo, ...*“, a „*Pite z nej všetci, toto je moja krv...*“ ešte stále nehovoríme, že nastalo samotné premenenie - transsubstanciácia (zmena podstaty chleba na Telo a vína na Krv Krista).

Rozdiel medzi Západom a Východom

Ako sme povedali, v západnom obrade po vyslovení Kristových slov ustanovenia sa premenenie uskutoční. Svätý Tomáš Akvinský to vo svojom diele *Suma teologická* dopodrobna vysvetľuje, zdôvodňuje a dokonca uzatvára do nevyhnutnosti - „inak to fungovať nemôže“. Ale slabinou jeho výkladu bolo, že rozmyšľal len v rámci západného obradu (latinskej cirkvi).

Na uskutočnenie premenenia je nutná prítomnosť Svätého Ducha. A práve zvolávanie Svätého Ducha (epikléza) spôsobuje rozdiel medzi Západom a Východom. Epikléza v západnom rite predchádza slová premenenia. Vo východnom rite epikléza prichádza až po Kristových slovách ustanovenia Eucharistie.

Vzájomné dopĺňanie pre úplnosť

Prečo je to tak? Je to odrazom rozdielnej teologickej dynamiky. Západný obrad sa sústreďuje na Krista a dôraz kladie na Kristove slová, ktoré samotným vyslovením kňazom nad darmi robia to, čo je povedané. No dary boli už „vopred pripravené“ zvolávaním Svätého Ducha.

Vo východnom obrade je to ale Svätý Duch, ktorý robí každé dielo dokonalým. Až príchodom Svätého Ducha, „*Pána a Oživovateľa*“ (ako nás učí Nicejsko-konštantínopolské vyznanie viery), nastáva

dokonalosť a život - pri stvorení, v spásení človeka a aj v Eucharistii. Svätý Duch oživuje chlieb a víno, rovnako ako bol aj aktívnou príčinou vtelenia Predvečného Slova: „*Duch Boží zostúpi na teba.*“ (Lk 1,35)

Slová Raniera Cantalammesu

Ranier Cantalamessa (bývalý pápežský kazateľ) hovorí o tomto rozdieli vo štvrtej zo svojich katechéz k Veľkej noci (2022): „*V latinskom nazeraní môžeme hovoriť o kristologickom realizme. ‚Kristologickom‘, pretože všetka pozornosť sa tu obracia na Krista ako na historickú a vtelenú osobu, ako aj na vzkrieseného Krista; Kristus je objektom aj subjektom Eucharistie, teda tým, ktorý sa uskutočňuje v Eucharistii, aj tým, kto Eucharistiu uskutočňuje. (...) Západnej teológii chýbal, aspoň v minulosti, náležitý dôraz na Ducha Svätého, ktorý je tiež nevyhnutný pre pochopenie Eucharistie. Tu sa teda obrátime na Východ. Východné liturgie vždy pripisovali uskutočnenie skutočnej Kristovej prítomnosti na oltári zvláštnemu pôsobeniu Ducha Svätého. On zostupuje na chlieb a víno, ktoré sú mŕtvymi prvkami, a dáva im život, robí z nich živé telo a krv Vykupiteľa. Naozaj - ako povedal sám Ježiš, keď hovoril o Eucharistii -, „Duch oživuje.“ (Jn 6, 63)“ Dôležité je vziať do úvahy to, že Svätý Duch nekoná oddelene od Ježiša, ale v rámci jeho slova.*

Ako znie zvolávanie Svätého Ducha vo východnom obrade, to sa dozvieme v ďalšom článku.

Jozef Durkot, gréckokatolícky kňaz

Dobrá novina otvára už 31. ročník s mottom „Od Srdca k srdcu“

Milé deti, pozývame vás, aby ste sa zapojili do koledovania Dobrej noviny. V Prievdzi má koledovanie dlhú históriu. Koledovať sa začínalo takmer od začiatku existencie Dobrej noviny. Vždy sa našlo mnoho detí, ktoré chceli pomôcť chudobným ľuďom v Afrike. Deti, ktoré začínali, sú dnes dospeláci, takže koledovať môžu už ich deti.

Okrem koledovania radostnej zvesti zažívate mnoho zábavy, nájdete si nových priateľov a zároveň pomôžete tým najchudobnejším, ktorí nemali také šťastie ako my, ale žijú v utečeneckých táboroch, chýbajú im peniaze na jedlo, školu, lekára...

A tiež by sme potrebovali mladých, ktorí sú ochotní sprevádzať skupinky detí počas koledovania. Prihlásiť sa môžete u našich kňazov alebo u sestričky Veroniky.

Len za posledných 18 rokov (staršie údaje sa nepodarilo zohnať) sa v Prievdzi vykoledovala krásna suma 65 334,11 €.

Je to úžasné! Ďakujeme všetkým, ktorí ste podporili Dobrú novinu svojím milodarom, koledovaním, alebo akoukoľvek inou službou. Pomohli ste tým najbiednejším ľuďom v Afrike. Nech vám to Pán odplatí svojím požehnaním.

Koledovanie Dobrej noviny v tomto roku bude prebiehať v dňoch 25. a 26. decembra 2025 popoludní. Ak chcete pozvať koledníkov do svojich domácností a podporiť Dobrú novinu, môžete sa zapísať v sakristii farského alebo piaristického kostola.

Ak nechcete alebo nemôžete pozvať koledníkov, svoj milodar môžete vložiť do pripravených označených pokladničiek vo farskom aj v piaristickom kostole od 23. 12. do 1. 1. 2026 alebo poslať bankovým prevodom na účet verejnej zbierky pre Dobrú novinu: SK77 1100 0000 0029 4045 7894 (do poznámky uveďte svoj email alebo korešpondenčnú adresu).

Dobrá novina každoročne podporuje vyše 30 projektov a jednou z podporovaných krajín je aj Etiópia. Zdravotnícke zariadenie v Alitene na severe Etiópie v regióne

Tigraj bolo poznačené vojnovým konfliktom a suchom. Poskytuje zdravotnú starostlivosť tisíckam ľudí, najmä tehotným ženám, deťom a zraniteľným rodinám pod vedením sestričiek vincentiek.

Sestry vincentky napriek vojne a ťažkým podmienkam zostali pri ľuďoch a obetavo sa o nich starali. Silným príkladom potreby pomoci je príbeh mamičky Bisrat z okolia Aliteny. Počas vojny, keď boli všetky zdravotnícke zariadenia zničené, porodila dcérku Sinit v zariadení vincentiek. Vďaka lekárskej zásahu obidve prežili. „Moja krásna dcéra by neprežila, keby nenašla lekársku pomoc,“ hovorí Bisrat, ktorá dala svojej dcére meno znamenajúce mier.

Viac informácií o podporovaných projektoch nájdete na www.dobranovina.sk

Aj tento rok je príležitosťou, aby sme cez koledovanie od srdca k srdcu širili Božiu lásku, ktorá dáva život a premieňa svet.

Elena Cagánová, členka Klubu priateľov misií

DOBRÁ NOVINA

Roky	Suma v €	Roky	Suma v €
2007/2008	1981,90	2016/2017	4251,44
2008/2009	2338,11	2017/2018	6813,97
2009/2010	2151,07	2018/2019	5960,14
2010/2011	2310,28	2019/2020	6551,78
2011/2012	3150,77	2020/2021	2173,74
2012/2013	4301,42	2021/2022	2094,21
2013/2014	3759,13	2022/2023	3296,00
2014/2015	4113,85	2023/2024	2032,00
2015/2016	4521,31	2024/2025	3533,50

Spolu za 18 rokov Dobrej noviny: **65 334,11€**

Betlehemské svetlo rozďajú skauti na Štedrý deň

Plamienok zapálený v Bazilike Narodenia Pána prinesú prievádzski skauti na Hornú Nitru aj tento rok. Na Štedrý deň ho budú jednu hodinu rozďávať na 10 tradičných stanovištiach v Prievdzi a Bojniciach a po večerných vigílnych svätých omšiach.

Prievádzski skauti zanesú Betlehemské svetlo do zariadení pre seniorov, zástupcom samospráv aj medzi núdznych. Plamienok sa tradične rozšíri v regióne aj v ostatných mestách a obciach, kde bude dostupný najmä v kostoloch podľa miestnych tradícií.

Na Štedrý deň 24. decembra 2025 od 13:00 do 14:00 budú skautky a skauti rozďávať Betlehemské svetlo záujemcom v Prievdzi a Bojniciach na týchto desiatich miestach:

- Dlhá ulica (pri potravinách Koruna)
- Námestie slobody (pri Trojičnom stĺpe)
- Žabník (pri potravinách Spektrum na Ulici Stavbárov)
- Necpaly (pri potravinách Jednota na Veľkonecpalskej ulici)
- Sever (pri potravinách Jednota na Ulici K. Novackého)
- Sídliisko Píly (pri hoteli Magura na Námestí J. C. Hronského)
- Zapotôčky (pri potravinách Jednota na Ulici Ľ. Ondrejova)
- Bojnica (pri lekární Notre Dame)
- Bojnica (pred Kostolom sv. Martina)
- Bojnica (v časti Dubnica)

Okrem toho Betlehemské svetlo skauti rozďajú na Štedrý deň aj po skončení vigílnych svätých omší v Prievdzi a Bojniciach so začiatkom o 16:00 pri kostoloch: Kostol sv. Bartolomeja v Prievdzi (farský), Kostol Najsvätejšej Trojice (piaristický), Kostol sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky) a Kostol sv. Martina (Bojnica).

Betlehemské svetlo bude horieť od 22. do 24. decembra 2025 nepretržite aj v označenom kahanci na Námestí piaristov v Prievdzi pred piaristickým kostolom pri soche Panny Márie Immaculaty.

Viac zaujímavostí o Betlehemskom svetle, ako aj mapu miest, kde si ho môžete zapáliť na celom Slovensku, nájdete na www.betlehemskesvetlo.sk.

Nech prežijari vianočné sviatky, to vám prajú skauti, skautky!

Text: Alojz Vlčko, Foto: Alžbeta Raabová

Oznamy z Charity - domu sv. Vincenta

Od pondelka 15. decembra do piatka 19. decembra 2025 v čase od 9:00 do 12:00 bude Charita - dom sv. Vincenta zbierať **vianočné pečivo a trvanlivé potraviny pre núdznych**. Vaše dary budeme prijímať v budove charity na Košovskej ceste 19 (oproti firme Skanska - bývalým Banským stavbám). Následne budú prijaté dary rozdane núdnym počas vianočných sviatkov.

Ak by ste núdnym chceli pomôcť formou dobrovoľníctva pri víkendových výdajoch stravy počas celého roka, kontaktujte Charitu - dom sv. Vincenta, n. o., na tel. č. 0905 951 854 alebo e-mailom na charitapd@gmail.com.

Alojz Vlčko

Pozvánky na podujatia

Vianoce budú aj tento rok bohaté na kultúrny i duchovný program. Pripravili sme pozvánky na niektoré zaujímavé podujatia.

Koncert a prehliadka piaristického kostola

Na II. adventnú nedeľu, 7. decembra 2025, pripravuje oblastná organizácia cestovného ruchu v spolupráci s mestom Prievidza v rámci projektu *Po stopách zemepánov Trenčianskeho kraja* pestrý program v piaristickom kostole v Prievidzi. O 16:00 vystúpi folklórny súbor Sielnica so živým betlehemom. Od 17:00 bude nasledovať koncert skladateľa a klaviristu Mariána Púčika a jeho priateľov s názvom *Od chaosu k pokoju*. Program uzavrie od 18:00 komentovaná večerná prehliadka piaristického kostola, ktorú pripravila Turisticko-informačná kancelária mesta Prievidza.

Skauti na Námestí slobody

Prievidzskí skauti pozývajú v pondelok 23. decembra 2025 o 12:00 na Vianočné trhy na Námestí slobody v Prievidzi, kde vystúpia so svojim adventno-vianočným

programom pri príležitosti prinesenia Betlehemskeho svetla do Prievidze.

Požehnanie vína na sviatok sv. Jána

V sobotu 27. decembra 2025, na sviatok svätého Jána, bude pri večernej svätej omši o 16:30 vo farskom Kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi požehnanie vína. Po svätej omši sa bude konať agapé s farským punčom.

Svätá omša za mesto Prievidza

Tradíciou je aj slávenie svätej omše obetovanej za mesto Prievidza a jeho predstaviteľov na sviatok Zjavenia Pána. Tento rok bude svätá omša v utorok 6. januára 2026 o 9:00 vo farskom Kostole sv. Bartolomeja. Účinkovať bude Školský orchester Základnej umeleckej školy Ladislava Stančeka Prievidza s Miešaným speváckym zborom Rozkvet.

Pripravil: Alojz Vlčko

Vianočné obdobie 2025/26 v Prievidzi

Rozpis svätých omší a ostatného programu

Kostol	Farský Kostol sv. Bartolomeja (Prievidza - mesto)	Kostol Nanebovzatia Panny Márie (Mariánsky na cintoríne)	Kostol Najsvätejšej Trojice (kláštor piaristov)	Farský Kostol sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky)
STREDA 24. 12. 2025 Štedrý deň Vigília slávnosti Narodenia Pána	16:00 22:00	15:00 gréckokatolícka svätá liturgia s večierňou 24:00 polnočná	7:00 16:00 24:00 polnočná	16:00 24:00 polnočná
ŠTVRTOK 25. 12. 2025 Narodenie Pána, slávnosť (prikázaný sviatok)	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 10:30 gréckokatolícka svätá liturgia, myrovanie	7:00 9:30 11:00	8:00 10:00 19:00
PIATOK 26. 12. 2025 Svätého Štefana, prvého mučeníka (sviatok)	7:30 9:00 18:00	9:00 10:30 gréckokatolícka svätá liturgia	7:00 9:30	8:00 10:00 19:00
STREDA 31. 12. 2025 Svätého Silvestra I., pápeža Štáry rok	16:00 s pobožnosťou 23:30 - 24:00 kostol otvorený k tichej poklone a na požehnanie	15:00 gréckokatolícka svätá liturgia, ďakovný akatist	6:30 17:00 s pobožnosťou	16:00 s pobožnosťou 23:30-24:00 kostol otvorený k tichej poklone
ŠTVRTOK 1. 1. 2026 Nový rok Panny Márie Bohorodičky (prikázaný sviatok)	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 10:30 gréckokatolícka svätá liturgia, myrovanie	7:00 9:30 11:00	8:00 10:00 19:00
UTOROK 6. 1. 2026 Zjavenie Pána, slávnosť (prikázaný sviatok)	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00 10:30 gréckokatolícka svätá liturgia, veľké svätenie vody, myrovanie	7:00 9:30 11:00	8:00 10:00 19:00

Spovedanie k Vianociam

Pristúpiť k sviatosti zmierenia pred Vianocami bude v Prievidzi možné počas spoločnej svätej spovede na **4. adventnú nedeľu 21. 12. 2025 od 15:00 do 17:45** s prestávkou o 16:30 - 17:00. Kňazi budú spovedať v troch prievidzských kostoloch súčasne (farský Kostol sv. Bartolomeja; Kostol Najsvätejšej Trojice - piaristický; farský Kostol Sv. Terézie z Lisieux - Zapotôčky).

Vo farskom Kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi bude spovedná služba zabezpečená aj počas týždňa v nasledujúce dni: štvrtok 18. 12.; piatok 19. 12.; pondelok 22. 12.; utorok 23. 12. 2025 od **10:00 do 17:00 hod.**

Aj malé gestá môžu znamenať veľa

...pretože „prinášať svetlo nádeje“ znamená prinášať úľavu a povzbudenie prostredníctvom činov, slov alebo prítomnosti. Aj tieto zdanlivo malé gestá môžu iným vniesť do ťažkej situácie pocit nádeje a pomoci. O tom, ako je možné byť nositeľom nádeje, sme sa rozprávali s pani Andreou Čelkovou, moderátorkou pre teológiu a religionistiku v Rádiu Lumen, ktorá v rámci svojej práce prináša rôznorodé témy, napríklad projekty zamestnávania ľudí s hendikepom, svedectvá o prekonávaní bolesti či osobných kríz.

▪ Pani Čelková, ste moderátorkou a redaktorkou Rádia Lumen a pravidelne sa v ňom prihovárate prostredníctvom viacerých relácií a podcastov. No možno nie každý z našich čitateľov z časových alebo iných dôvodov patrí k jeho poslucháčom. Ako by ste Rádio Lumen predstavili tým, ktorí ho bližšie nepoznajú?

Viera - modlitba - život. Tieto slová máme v štúdiu Rádia Lumen na stene a počas vysielania ich máme stále pred očami. Vystihujú azda všetko, čím Rádio Lumen je. Našou snahou je odovzdávať i prehlbovať vieru, čo sa odzrkadľuje v mnohých reláciách, ktoré spolu s kolegami pripravujeme. Modlitba je našou každodennou súčasťou. Bez nej by sme ťažko zvládali situácie, ktoré nás postretnú. A život, v tomto slove sú zahrnuté aj príbehy našich poslucháčov, ktorí sa o svoje životné skúsenosti podelia nielen s nami, ale aj s ostatnými ľuďmi.

▪ Ako je to so zameraním, obsahom, časovým rozvrhom relácií? Vyberá si ich samotný redaktor? Alebo sú relácie pridelené na základe nejakých daností? Relácie sú súčasťou programu Rádia Lumen a každý moderátor, redaktor, má pridelené konkrétne relácie. Niektoré pripravuje len jeden redaktor, väčšinou raz týždenne, pri iných sa striedajú viacerí, spravidla v mesačných intervaloch. Časový rozsah má každá relácia stanovený a zameranie je tiež dané. Konkrétnu tému navrhuje redaktor, ale môže byť aj pridelená.

▪ Vieme o vás, že máte aj skúsenosť obchodnej poradkyne, asistentky, ekonómky, dokonca najlepšej operátorky Európskej databanky. Ako ste sa dostali

k práci v rádiu? Stihli ste popri vymenovaných pracovných možnostiach vyštudovať aj žurnalistiku?

Prácou v rádiu sa mi plní sen, ktorý som mala už v detstve, no moje cesty ma zaviedli iným smerom a na detský sen som aj zabudla. Začal sa naplňovať pri mojom druhom zamestnaní, keď sa majiteľ firmy, v ktorej som pracovala, rozhodol nadviazať spoluprácu s banskobystrickým štúdiom rozhlasu. Paradoxne, vtedy som do rozhlasu nechcela ísť. Keď ma tam majiteľ firmy chcel dostať, musel to urobiť rafinovane. Vyskúšal všetkých kolegov, a keď už v rozhlase všetci boli, prišla som na rad ja. A hneď po prvej relácii padlo rozhodnutie, že tam budem chodiť pravidelne raz do týždňa. Mne sa to tak zapáčilo, že som potom úplne zmenila svoju profesiu a po pár mesiacoch v rozhlase som začala pracovať v Rádiu Lumen. Popri práci sa mi podarilo vyštudovať žurnalistiku. A tak si dodnes plním svoj detský sen. (Úsmev.)

▪ Práca si istotne vyžaduje cestovanie, nahrávanie, strih... Ako dlho vzniká taká relácia do rádia, kto za tým všetkým stojí? Aké sú úskalia?

Za každou reláciou sú hodiny práce. Od prvého kontaktu s hosťom, cez nahrávanie a strihanie je to na samotnom redaktorevi. Ten oslovuje hostí, vzájomne hľadajú termín nahrávania. To môže byť u nás v nahrávacom štúdiu Rádia Lumen alebo kdekoľvek na Slovensku. Vtedy sadáme do dopravných prostriedkov a cestujeme. Samotné nahrávanie trvá nejaký čas. Málokedy to zostáva len pri práci, že nahrá

sa rozhovor a ide sa ďalej. Nie, tak to nie

je. Je tam ešte rozhovor *off record* a pre mňa sú to vzácne chvíle, keď sa ľudia porozprávajú, zdieľajú.

Potom nasleduje najdlhšia fáza prípravy relácie, strih, po ňom konzultácia s hudobnou redakciou a výber hudby. Následne sa pripravené zvuky a skladby dostanú k technikovi, ktorý celú reláciu skompletizuje a zaradí do vysielacieho systému. Úskalí sa môže objaviť množstvo, už pri samotnom hľadaní vhodného termínu na nahrávanie, tiež výber vhodnej miestnosti, ak sa nenahráva u nás v štúdiu, aj pri samotnom strihaní, pri výbere hudby a aj pri kompletizovaní relácie.

▪ **Vaše meno sa spája najmä s moderovaním relácie *Svetlo nádeje*, tvorenej formou reportáží a rozhovorov. S tým súvisia aj svedectvá a životné príbehy ľudí, ktorí si prešli alebo prechádzajú náročnými skúškami, ale našli silu a nádej a túžia ju ponúknuť ako zdroj sily či inšpirácie pre veriacich aj pre širšiu verejnosť. Kde a ako nachádzate námety či ľudí do rozhovoru?**

Relácia *Svetlo nádeje* je jednou z mnohých, ktoré pripravujem, a pri tejto relácii sa striedame viacerí. Inšpirácií a námetov je veľa, často vyplývajú z rôznych stretnutí, rozhovorov či odporúčaní. Vyjdete na ulicu a objaví sa námet, hľadáte na internete a popri tom nájdete ďalší námet, otvoríte e-mail a máte námet.

▪ **Stalo sa vám, že ste sa dohodli na rozhovore, téme, a nakoniec to respondenti vzdali? Je potrebné narýchlo improvizovať? Akým spôsobom?**

Pán Boh ma má asi veľmi rád, pretože mi posielal do cesty ľudí, s ktorými sme pripravili množstvo relácií a často i zachránili neočakávané situácie. Väčšinou sa vyskytol problém v termíne, keď sa stalo niečo nepredvídané. Improvizácia sa najčastejšie objavuje pri živom vysielaní, vtedy je nutné prispôbiť sa vzniknutej situácii. Najideálnejšie je, keď sa nám prípadné komplikácie podarí vyriešiť tak, že poslucháči to vôbec nepostrehnú.

▪ **Domov a naši najbližší. Vďačná aj**

za bolesť'. Sloboda nie je hra. Svoje reportáže či rozhovory začínate často myšlienkou, vyjadrením, upútavkou. Je to spôsob, ako aj sama sebe pripomínať význam obohatenia? Čím vás to naplňa?

Je to tak, ako to cítim. Ani nie, že by som sama sebe pripomínala význam obohatenia, ale myslím na tých ľudí, ktorí sú v podobných situáciách a môže ich to povzbudiť, dodať odvalu, sily. Prostredníctvom toho sa dotknú nádeje.

Ak sa mi dostane spätná väzba, že pre niekoho to malo veľký význam a slová, ktoré odznali, mu pomohli, vtedy som šťastná a zároveň vďačná. A je to pre mňa akýmsi uistením, že moja práca má hlbší zmysel.

▪ **Ktorý z príbehov alebo svedectiev sa vám najviac dotkol? Dá sa od príbehov odosobniť alebo si udržať odstup?**

Vybrať jeden je veľmi ťažké. Mňa sa dotýka každý príbeh, pretože pri každom rozhovore, stretnutí, mi človek odovzdáva kus seba, zvlášť keď rozpráva o svojich skúsenostiach, o situáciách, ktoré musel zvládnuť a čím všetkým si prešiel. Úprimne, pri strihaní niektorých rozhovorov mi tiekli slzy po tvári. Pri samotnom nahrávaní si dokážem udržať odstup, ale počas strihania nie, vtedy si poplačem, dám si pauzu a potom pokračujem ďalej.

▪ **Pohýňa vás to na základe životných osudov ľudí aj ku konkrétnym skutkom - osobným zapojením sa, oslovením organizácií, ktoré by následne pomohli? Je tam prítomný aj tento rozmer?**

Väčšinou som nahrávala s ľuďmi, ktorí už mali konkrétnu pomoc alebo ju už nepotrebovali. Ale postupujem aj tak, že požiadam o rozhovor zástupcov inštitúcií, ktoré poskytujú pomoc ľuďom v núdzi či ľuďom v zložitých životných situáciách. A stalo sa, že sa nám do rádia ozvali ľudia, ktorí takúto pomoc potrebovali. Vtedy poskytnem kontakt a podrobnejšie informácie.

▪ **Zostali ste s niektorými respondentami v kontakte? Alebo ešte vyšší level - stali sa vám niektorí z nich priateľmi? Áno, s mnohými respondentami som**

v kontakte a áno, mám aj priateľstvá, ktoré vznikli pri nahrávaní.

▪ **Význam mena Andrea je mužná, silná, odvážna. Sedí na vás táto charakteristika? Čo tvorí vašu vnútornú silu a odvalu? Ako relaxujete a dobíjate baterky?** Myslím si, že moje meno ma vystihuje. Hoci mám aj ja chvíle pochybností; keď však prejdú, znovu idem ďalej. No ale lepšie by to asi vedeli povedať tí, ktorí ma poznajú.

Mojou vnútornou silou je modlitba, bez nej si neviem svoj život ani predstaviť. Často prosím o silu, aby som zvládla situácie, v ktorých sa ocitnem. Odovzdávam svoje prosby i vdácnosť Panne Márii na Starých Horách. Mojim relaxom je aj psík, ktorý má veľa energie, vyžaduje si čas, trpezlivosť, ale zároveň mi dodáva silu a pri tréningu a prechádzke ma udržuje v kondícii.

▪ **Vraj okrem práce v rádiu, ktorá je pre vás zároveň aj splneným snom, obľubujete ručné práce a dokážete nimi vykúzliti aj nemožné. Pletiete aj cez prestávky a jednotlivé vstupy v rádiu? Nepletie vás to potom v moderovaní?**

Na ručné práce už tak veľa času nemám, ale stále sa im venujem. Aj teraz mám rozštrikovaný sveter, ale nikdy som nepletla počas vysielania v rádiu. Keď sa nad tým zamýšľam, možné by to bolo a pri moderovaní by ma to asi nepletlo. (Úsmev.) Okrem pletenia sa ešte „zabávam“ so servítkovou technikou. Všetky svoje výtvary som podarovala a dúfam, že tým, ktorí ich majú, slúžia a aj robia radosť.

▪ **Vstupujeme do nádherného obdobia Vianoc, času, keď môžeme s radosťou spievať: „Hľa, prichádza Pán.“ Spolu s ním sa do našich životov rodí aj Láska a Nádej. Čím sú pre vás Vianoce darom práve v spojitosti s nádejou?**

Vianoce sú pre mňa oslavou narodenia Božieho Syna - a práve v tom tkvie veľká nádej. Pretože on je Láska a Nádej večného života a spásy.

Janka Lajčáková

Foto: archív Andrey Čelkovej

PhDr. Andrea Čelková sa narodila v roku 1976 v Banskej Bystrici, kde žije dodnes. Navštevovala tu aj základnú a strednú školu. Neskôr vyštudovala žurnalistiku na Filozofickej fakulte Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre. Od roku 2002 pracuje ako moderátorka a redaktorka v Rádiu Lumen.

Boh je tu

Adventné očakávanie nie je len nostalgickým pripomínaním udalostí spred dvetisíc rokov. Je to čas, v ktorom sa učíme znovu načúvať Božím prisľubom a rozpoznať v tichu dejín prichádzajúceho Pána.

Je to živá prítomnosť Boha, ktorý prichádza dnes - do nášho sveta, našich domovov i do najhlbších vrstiev nášho srdca. A chce byť aj výzvou nezaspať, otvoriť oči a pripraviť sa na Lásku, ktorá sa neprestáva približovať.

Božie príchody v dejinách

Biblia by sa dala označiť ako kniha dejín Božích príchodov. Boh prichádza do záhrady, aby hľadal človeka. Prichádza v hlase prorokov, v zmluvách s patriarchami, v zasľúbeniach. Prichádza v túžbe, aby sa človek nebál svetla ani pravdy.

A aj Advent nám pripomína, že Boží príchod je stále pokračujúca skutočnosť. Prorok Izaiáš hovorí: „*Hľa, Pán, Boh prichádza.*“ (Iz 40,10) Tento výrok nesie v hebrejčine ešte väčšiu naliehavosť prítomného deja a doslova by sa mal prekladať ako: *Boh je už na ceste*. Nie je vzdialený ani pasívny. On sa skláňa, aby nás pozdvihol, zachránil a uzdravil.

Očakávaný Mesiáš a plnosť času

Nový zákon ukazuje, že Božie zasľúbenia sa naplnili v Ježišovi Kristovi. „*Slovo sa telom stalo,*“ píše apoštol Ján. Advent nie je len spomienka na narodenie Ježiša, ale na Božiu logiku vtelenia - Boh prichádza konkrétno, viditeľne, v detskej zraniteľnosti. Prichádza nie ako mocný vládca, ale ako ten, kto hľadá vzťah, nehu a lásku.

Apoštol Pavol hovorí o „*plnosti času*“ (Gal 4,4). Plnosť nenaznačuje ideálne podmienky, ale správny okamih Božieho konania. Boh nečaká na dokonalý svet. Prichádza do sveta, ktorý je neistý, nepokojný, rozdelený - podobne ako ten náš. To znamená, že aj dnes je „*plnosť času*“ pre Boží príchod. Boh túži vstúpiť do našich životov.

Advent ako duchovná bdelosť

Ježiš v evanjeliách opakuje, ako budeme často počúvať počas adventných svätých omší: „*Bdejte!*“ Táto časť liturgického roka nechce byť len akýmsi sezónnym sentimentom, ale má sa pre nás stať školou duchovnej citlivosti. Učí nás všímať si malé znamenia Božej prítomnosti, ktoré ľahko prehliadneme. Pretože ako som raz niekde čítal: „*Božie zázraky nespočítajú vo veľkých a okázalých veciach, ktoré presahujú ľudské schopnosti a chápanie. Božie zázraky treba objavovať v každom dennej všednosti. Je len na nás, či dokážeme postrehnúť a zachytiť stopy Božej prítomnosti v našom živote i v živote ľudí, s ktorými sa stretávame.*“

Bdelosť neznamena nepokoj, ale otvorené srdce. Znamená to odmietnuť vnútornú lenivosť i rutinu, ktoré nás uspávajú. A tu nám môže byť príkladom aj taká „obyčajná“ vec ako je adventná svieca, ktorá horí nie preto, aby len ozdobila priestor, ale aby nám pripomenula svetlo, ktoré má vzplanúť v nás, ako učí Ježiš: „*Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.*“ (Mt 5,16)

Vianoce ako zjavenie Božej blízkosti

Keď anjeli ohlasujú narodenie Ježiša, ich posolstvo sa začína slovami: „*Nebojte sa!*“ (Lk 2,10) Boh neprichádza, aby desil, ale aby potešil. Vianoce sú oslavou Boha, ktorý vstupuje do najkonkrétnejších podmienok ľudského života. Stáva sa dieťaťom, aby sa človek nebál priblížiť. Betlehem nám pripomína, že Božie cesty nie sú našimi cestami. (porov. Iz 55, 8-9) Hospodárske zviera, slama, tma noci - nič z toho nepôsobí posvätným dojmom. A predsa tam prichádza Boh. To je dobrá

správa pre všetkých, ktorí sa cítia nehodní alebo nečistí: Boh si nevyberá dokonalé priestory. Vyberá si človeka, ktorý ho vpustí.

Advent ako spiritualita pre každodenný život

Adventné a vianočné obdobie nás volá nechať sa osloviť Božou blízkosťou aj prakticky. Skúsme sa pripraviť na príchod Pána:

- **POKÁNÍM** - odovzdaj v pokore Pánovi všetko, čo ťa ťaží a zraňuje tvoje srdce a nechaj tak doň preniknúť Pánovo svetlo.
- **TICHOM** - daj priestor a čas hlasu Pána, aby mohol k tebe prehovoriť.
- **OBDIVOM** - všimaj si všedné maličkosti veľkej Božej lásky, ktorými ťa obklopuje (uvidíš, že ich je viac, ako si myslíš).
- **EUCHARISTIOU** - pozorne a intenzívnejšie prežívaj stretnutie s Pánom v Najsvätejšej oltárnej sviatosti.
- **BLÍŽNYM** - spoznávaj Krista prítomného v blížnom, v chudobnom i v sklúčenom a vnútorne nepokojnom.

- **TRPEZLIVOSŤOU** - nenechaj sa odradiť svojimi hriechmi a slabosťami, ale odovzdaj ich tomu, ktorý dokáže všetko dokonca aj to zlé, použiť pre tvoje dobro. Čaká na teba s milosrdnou Láskou.
- **RADOSŤOU** - takto pomaly otváraj oči a uvidíš Vianoce! Tvár dieťaťa a jeho úsmev - Boha, ktorý naplní celé tvoje srdce opravdivou radosťou.

Hľa, prichádza Pán

Nie je to len slogan Adventného obdobia, ale pravda, ktorá môže a má premeniť každý deň. Boh prichádza ku každému z nás - ticho, trpezlivo, s nežnosťou, ktorá neprestáva hľadať. Stačí otvoriť srdce a dovoliť mu vstúpiť.

Boh nie je vzdialený pozorovateľ, ale ten, ktorý zostupuje do našej krehkosti, aby nás pozdvihol. Vianoce preto nie sú len oslavou minulého narodenia, ale obnovovaním prítomného vedomia: Boh je tu, vstupuje do sveta skrze Ducha, skrze cirkev, skrze naše skutky lásky.

Bronislav Antoň, diakon

Roráty

**Farský Kostol
sv. Bartolomeja**

• **svätá omša o 6:00**

pondelok 1.12.,

sobota 6.12.,

pondelok 8.12.,

sobota 13.12.,

pondelok 15.12.

Piaristický Kostol

Najsvätejšej Trojice

• **svätá omša o 6:30**

streda 3.12.,

streda 10.12.,

streda 17.12.

Po svätých omšiach pozývame na spoločné raňajky.

... tri otázky pre skautku Luciu Vlčkovú

Skautka Lucia Vlčková (12) z Prievidze od malička pomáha pri roznášaní Betlehemského svetla. Aj tento rok sa plánuje zapojiť do vlakového rozvozu na trase z Bratislavy. Plamienok, ktorý už roky prináša posolstvo mieru, pokoja a lásky, bude s ostatnými dobrovoľníkmi rozdávať aj na Štedrý deň.

1

Vlani si sa zúčastnila vlakového rozvozu Betlehemského svetla. Ako sa vlastne dostane Betlehemské svetlo do Prievidze?

Letecky privezie Betlehemské svetlo do Európy dieťa svetla, ktoré sa vyznamenalo svojou pomocou blížnym. Slovenskí skauti si plamienok slávnostne vyzdvihnú v Rakúsku už na začiatku decembra. Až neskôr, tesne pred Vianocami, ho skauti rozvážajú vlakmi po celom Slovensku. Tento rok je to plánované na sobotu 20. decembra. Počas tohto dňa cestujú skauti v mnohých vlakoch s Betlehemským svetlom a ktokoľvek si ho môže odpáliť na viac ako 300 železničných staniciach. My sme ho vlani prevážali z Bratislavy do Prievidze. Veľmi ma to bavilo. Zaujímavosťou boli skoro na každej stanici.

2

Čo sa deje po tom, ako Betlehemské svetlo priveziete? Aké tradície majú skauti v Prievidzi?

O Betlehemské svetlo sa staráme, aby nám nezhaslo a každý si ho mohol zapáliť na sviatočnom stole. Záujemcom preto Betlehemské svetlo rozdáваме až na Štedrý deň. Keďže je Betlehemské svetlo symbolom pokoja, v posledných dňoch pred sviatkami ho skauti zanesú na viaceré miesta. Je už mnoho rokov tradíciou, že navštevujeme zariadenia pre seniorov, kde vystupujeme s krátkym programom. Takisto prinášame plamienok z Betlehema primátorom miest na mestské úrady v Bojniciach, Handlovej a Prievidzi. S programom vystupujeme aj na Vianočných trhoch na námestí.

3

Kde budú na Štedrý deň skauti rozdávať Betlehemské svetlo?

Bude to tak ako po minulé roky. Na Štedrý deň od 13:00 do 14:00 budú skauti a skautky zapalovať Betlehemské svetlo na desiatich miestach v Prievidzi a Bojniciach. Sú to miesta, ktoré sa každý rok opakujú, a ich zoznam je uverejnený aj v časopise Bartolomej. Okrem toho Betlehemské svetlo rozdáme na Štedrý deň aj po skončení svätých omší so začiatkom o 16:00 vo všetkých kostoloch v Prievidzi a Bojniciach.

Alojz Vlčko

Dotkol sa Pán vášho srdca počas misií?

- **Radko (49 r.):** „Najviac sa mi páčil program u piaristov. Uvedomil som si, že nemôžeme čakať, že dostaneme všetko, o čo prosíme, ale aká je Božia vôľa. Páčilo sa mi obnovenie manželských sľubov, každý pár si zvlášť obnovil sľub a dostal požehnanie. V piatok bolo otvorené nebo. Zaujímavý bol rap pátra s bezdomovcom. Trochu som sa toho obával, ale bolo to super. Vďaka Bohu, že som sa mohol misií zúčastniť.“
- **Martinka (39 r.):** „Misie boli pre mňa požehnaným časom, ktorý som mohla tráviť v blízkosti Pána a podeliť sa ním nie iba o radosti, ale aj o starosti, lebo on je tu pre nás za každých okolností. Podarilo sa mi prísť na sv. omšu každý deň (ako som si aj predsavzala), z čoho mám veľkú radosť. Väčšiu časť misií som strávila u piaristov. Veľká vďaka za výbornú organizáciu misií ako aj za sprievodný program. Teraz máme my možnosť posúvať toho ‚dobrého ducha‘ ďalej, tam, kam nás Boh posielal v každodennom živote.“
- **Hedviga (62 r.):** „Áno, dotkol sa ma skrze slová: ‚Keď sme zhrešili, nemusíme sa báť ísť za Ježišom. Ved’ Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal život večný.‘“
- **Ľubka (56 r.):** „Páter Václav po filme *The Chosen* hovoril o Samaritánke, ako sa s ňou Ježiš stretol pri studni, videl do jej srdca. Prijal ju takú, aká bola. Vliat do jej života radosť a nádej. Vtedy som vedela, že cez neho hovorí Duch Svätý ku mne a rozhodla som sa ísť na spoveď. A to som pôvodne chcela ísť na spoveď až pred Vianocami. Po sviatosti zmierenia som taký pokoj už dávno nezažila. A pritom to všetko bolo také jednoduché, ako je aj celý život s Ježišom Kristom. Bol to pre mňa milostiplný čas.“
- **Tonka (72 r.):** „Pán sa ma dotkol skrze prednášku o krste. Páter vravel, že aj keď sú deti alebo dospelí pokrstení, ale v rodinách nepestujú vzťah k Bohu, aj vzťahy v rodinách sú slabé. Veľakrát si ani nevážia, neuvedomujú, že boli krstom prijatí do Božej rodiny. Verím, že skrze tieto misie si mnohí obnovia svoj vzťah s Bohom a do ich rodín sa vráti láska a porozumenie. Budem sa za to modliť.“
- **Magda (53 r.):** „Mňa sa Pán dotkol, keď páter Viktor rozprával, že Ježiš je ‚džentlmen‘, klope na dvere môjho srdca a čaká. Rozplakala som sa, keď som si uvedomila, že on, nekonečná láska, neúnavne klope a čaká s otvorenou náručou, i keď som biedna a hriešna.“
- **Mária (58 r.):** „Bol to milostiplný čas na zamyslenie a prehodnotenie môjho osobného vzťahu k Pánu Bohu. Bratia kapucíni mali veľmi dojímavé, veselé i povzbudivé scénky aj kázne. Vďaka Bohu za nich. Kiežby mohli častejšie chodiť do našej farnosti.“
- **Anna (65 r.):** „Som veľmi vďačná pátrom redemptoristom. Pán sa ma dotkol už dávnejšie. Vtedy som si to tak naplno neuvedomovala. Teraz to bolo také viac emotívne a zároveň aj hlbšie prežívanie v spoločenstve mnohých veriacych, kde som sa cítila ako medzi bratmi a sestrami. Verím, že z prednášok a celej atmosféry budem čerpať po celý môj život.“
- **Katarína (57 r.):** „Pán Ježiš sa ma hlboko dotkol. Bola som sústavne naplnená Božím Duchom. Kázne pátrov redemptoristov ma veľmi povzbudili a ukázali mi, ako ísť ďalej.“
- **Vierka (59 r.):** „Misie sú časom, keď je otvorené nebo. Dvere sú otvorené. Mala som v srdci pokoj, radosť, lásku a vďaka. Celý čas bol pre mňa plný zvláštnych milostí.“

Pripravili: Anna Gálová ml. a Elena Cagánová

Za tri dni sme toho zažili veľa

Farnosť Prievidza-mesto zorganizovala v spolupráci s cestovnou kanceláriou AWER TOUR pútnický zájazd do Ríma. Bolo nás spolu 47, ktorí sme v duchu hesla Svätého Otca Františka pre Jubilejný rok 2025 využili príležitosť byť „pútnikmi nádeje“.

Púť sa začala sv. omšou v pondelok 3. novembra. S požehnaním sme napoludnie nastúpili do autobusu - smer Rím. Cestu nám okrem iného veľmi spríjemnila pani Bobušová, ktorá pripravila plnú nádobu vynikajúcich moravských koláčikov a medovníkov. Bol to krásny prejav spolupatričnosti, keďže ona sama sa púte nemohla zúčastniť.

Naše úmysly

Osou celej púte bola návšteva štyroch hlavných bazilik - Baziliky sv. Petra, Baziliky sv. Pavla za hradbami, Baziliky Santa Maria Maggiore a Baziliky sv. Jána v Lateráne - a prechod Svätými bránami týchto chrámov, s čím sú spojené osobitné milosti tohto Jubilejného roka.

Vynikajúcu duchovnú prípravu na túto udalosť sme dostali od nášho duchovného otca pána farára Jozefa Repku. Dennou sv. omšou, ktorú sme slávili v kaplnke priamo v príjemnom prostredí nášho ubytovania, modlitbou ruženca a pripomenutím oktav sviatku Všetkých svätých s možnosťou získavania úplných odpustkov pre duše zomrelých v očistci upriamoval našu pozornosť na možnosti, ktoré sa nám ponúkajú. Každý z nás si iste v srdci niesol tiež vlastné úmysly, priania a prosby, ktoré chcel v týchto chvíľach prednášať Pánovi.

Audiencia

Okrem prechodu Svätými bránami bazilik druhým hlavným bodom púte bola účasť na stredajšej generálnej audiencii Svätého Otca Leva XIV. Žiaľ, nepodarilo sa nám, až na pár výnimiek, dostať do bezprostrednej blízkosti Svätého Otca - aj pre dopravné problémy, ale tiež pre neuveriteľné množstvo pútnikov, ktorí smerovali na Námestie sv. Petra. No i tak to bol neopakovateľný zážitok - vnímať

radostnú atmosféru celého spoločenstva a pokojný hlas Svätého Otca vyzývajúci k tichej a odvážnej nádeji, ktorá premieňa svet a prijať jeho požehnanie.

Sprievodca

Podstatnú časť púte bol našim sprievodcom otec Martin Mojžiš. Bolo to pre nás veľkým požehnaním. Na každom mieste vedel upriamiť našu pozornosť na tie najzaujímavejšie skutočnosti - hrob sv. Jána Pavla II., hrob pápeža Františka, pamiatky sv. Cyrila a Metoda, autentické miesta ich pobytu či architektonické a umelecké skvosty starého Ríma. A nezabudol poradiť, kde dostaneme najlepšiu kávu, zmrzlinu alebo kde nájdeme obchodík so suvenírmi. Všetko s prirodzenou autoritou, pokojom a trpezlivosťou. Naozaj veľké Pán Boh zaplatí!

Za tie tri dni, ktoré sme strávili v Ríme, sme toho zažili naozaj veľa. Najpodstatnejšie však je, že sme mohli byť účastníkmi milostí, ktoré Cirkev v Jubilejnom roku ponúka. Nech Pán odmení tých, ktorí nám to umožnili a prispeli k tomu, že sme sa 7. novembra okolo obeda obohatení šťastlivo vrátili domov.

Alžbeta Bačová

Stretnutia so svätými Sedmopočetníkmi, 3. časť

21.

Tretie stretnutie nebolo na balkánskom road-tripe naplánované. Plán bol navštíviť jedno z turisticky najnavštevovanejších miest Albánska - Berat, mesto známe ako mesto tisícov okien osmanských domov na svahu hradného návršia nad riekou Osum.

Po noci s vyhlídkou na hrad sme sa vybrali autom do štvrti Kala, pevnosti - horného mesta, ktoré je dodnes obývané aj domácimi - napriek značnej viditeľnej turistifikácii za posledné desaťročie. Parkovanie nič moc, no to ma neprekvapuje. Prekvapuje ma však rozľahlosť pevnosti s labyrintom zásadne len bielych domčekov. Akoby tu zastal čas na konci stredoveku. Stáročia osmanskej vlády tu veľa nezmenili.

Umelecké skvosty

Horšie sa zachoval paranoický komunistický diktátor Enver Hodža. Za jeho vlády bolo v celom Albánsku zničených veľmi veľa kostolíkov a mešít, tie väčšie boli premenené na sklady, telocvične, reštaurácie. Len naozaj umelecké skvosty prežili jeho vyčíňanie. Tu v pevnosti Beratu sa zo 42 kostolov zachránilo len 8.

Takéto šťastie mal v Berate Kostol Zosnutia Panny Márie. Jeho ikonostas s 12 kráľovskými a 27 sviatočnými ikonami siaha cez tri lode kostola a je z detailne vyrezávaného a pozláteného orechového dreva. Tento pravoslávny kostol je súčasťou Národného ikonografického múzea Onufri. A práve dielo Onufriho, jeho syna a žiakov, ho zachránilo.

Relikvie sv. Gorazda a Angelára

Onufri a jeho škola patrili k najvýznamnejším ikonopiscom na Balkáne v 16. storočí. Tu v Berate sú jeho najlepšie diela, ktoré vynikajú množstvom detailov a dajú sa spoznať podľa špeciálneho odtieňa červenej farby, (tzv. Onufriho červená), ktorú bohato využíval.

V roku 2016 obnovená expozícia je (na Balkánske pomery) kvalitne spracovaná a ku kostolu je k dispozícii zalaminovaný text v češtine, ktorý vznikol v spo-

lupráci s Veľvyslanectvom ČR v Tirane. Ale ani knihy, ani tento text neobsahovali zmienku o ďalšej vzácnosti. V ľavej lodi je vpred pri stene nenápadná truhlička, pred a pod ňou rôzne predmety, vence, sviečky..., ktoré podľa vlajok priniesli veriaci z Bulharska a dokonca aj zo Slovenska. Podľa nápisu na stene sa v truhličke nachádzajú relikvie svätého Gorazda a Angelára, ktorí boli misionármi tohto regiónu v 9. - 10. storočí. Tak to bolo nečakané stretnutie.

Pri mojich návštevách Albánska som pozoval, že i napriek stáročiam islamizácie a desaťročiam krutého ateistického režimu tu zostali stopy po kresťanskej viere nielen v pamiatkach, ale aj v ľuďoch. Pýtal som sa sám seba, že čo udržalo v nich tú vieru, aj keď nemali dlho kňazov, tú neochvejnosť a odovzdávanie viery z generácie na generáciu? Akú vnútornú silu, konzistentnosť, vytrvalosť ba možno až tvrdohľavosť potrebovali títo horskí ľudia, aby to vydržali? A my sme sa počas lockdownov v čase covidu báli, že prideme o vieru, lebo sú na pár mesiacov zavreté kostoly.

Text a foto: Marek Šimurka

Zdroje: Pasini, P. 2024. *Albánie. Svojtka&Co.*: Praha. 272 s. ISBN 978-80-256-3518-6. www.muzeumet-berat.al

Farnosť Veľká Lehôtka

Uplynulo už takmer 30 rokov odo dňa, keď bola zriadená samostatná farnosť Veľká Lehôtka s filiálkami Malá Lehôtka a Hradec. Do tej doby však boli tieto pôvodne samostatné obce súčasťou prievidzskej farnosti. Zaspomíname si na niektoré udalosti týkajúce sa dnes už farského kostola vo Veľkej Lehôtke.

Predchodkyňou kostola bola kaplnka dokončená v roku 1928. S prípravou materiálu na jej stavbu sa začalo už v roku 1924. Základný kameň, v ktorom sú uložené pamätné listiny, bol položený kaplánom Františkom Hasprom 3. mája 1926.

Dokončenie kaplnky

Pre nedostatok finančných prostriedkov napredovala stavba pomalým tempom. 20. mája 1928 ju nakoniec, kompletne zariadenú, počas veľkej slávnosti s povolením biskupa Mariána Blahu požehnal prievidzský farár Anton Miššuth. Zsväteaná bola Kristovi Kráľovi.

Najväčšiu zásluhu na jej dokončení mal podľa písomných prameňov miestny richtár Štefan Hanko, obvodný notár Gejza Molnár a farár Anton Miššuth. Stavebné plány zhotovil známy staviteľ z Prievidze Alojz Engliš a oltár Jozef Sziklay, staviteľ oltárov z neďalekých Novák. Stavba okrem dovozu materiálu a ručnej práce stála 89 337 korún a 96 halierov. Samotný oltár so sochou Krista Kráľa stál 10 000 korún. Stolársku prácu vykonal miestny majster Valent Zábojník.

Celá stavba bola hradená z milodarov. Najviac obetovali: Valent Zábojník, svokor richtára (2 000 korún), Spolok sv. Ruženca (1 700 korún), „Válečné vdovy“ (1447 korún), Prvá prievidzská banka a Anton Miššuth (po 200 korún). Miššuth zaplatil aj oltárny kameň s relikviami. 7 707 korún, ktoré ešte chýbali po všetkých zbierkach, doplatil urbár z Veľkej Lehôtky, ktorého členovia sa zmluvne zaviazali, že budú kaplnku udržiavať v dobrom stave. Urbár zabezpečil aj vnútorné zariadenie kaplnky.

V roku 1931 pribudla do kaplnky socha

Panny Márie. Tú v tomto roku posvätil prievidzský kaplán Emanuel Schubert.

Prestavba na kostol

O 60 rokov neskôr malo dôjsť k významným zmenám. V roku 1990 bola vo Veľkej Lehôtke zavedená sv. omša každú sobotu večer s platnosťou na nedeľu. Túto možnosť s vďačnosťou využívali najmä starí a chorľaví, ktorým sa ťažšie cestovalo do Prievidze. Od 2. septembra 1990 bola sv. omša presunutá na nedeľu o 10:30 hod.

Po zavedení pravidelných nedeľných a neskôr aj stredajších bohoslužieb v tejto filiálke sa ukázalo, že kaplnka je pre cca 800 veriacich malá a je potrebné ju zväčšiť. V novembri 1990 prebehla anketa, v ktorej sa mali miestni obyvatelia vyjadriť, či majú záujem len o prístavbu väčšej sakristie, alebo prístavbu kostola a či sú ochotní prispievať mesačne na túto prístavbu.

Ochota veriacich sa neukázala len voľbou prístavby kostola, ale aj v štedrosti.

*Prístavba kostola vo Veľkej Lehôtke.
Foto: Jozef Bullo st.*

Hned' prvá zbierka činila 100 000 korún. Pristavba si vyžadovala preložku potoka, k čomu veľmi pomohla susediaca rodina darovaním časti svojej záhrady.

V roku 1993 sa podarilo dokončiť prestavbu kaplnky na kostol s celkovým nákladom 1, 5 milióna korún. Mestský úrad v Prievidzi prispel sumou 350 000 korún.

Významným dňom bol 1. júl 1997, kedy bol do úradu farára v novozriadenej farnosti z bývalých troch filiálok (Veľká Lehôtka,

Malá Lehôtka a Hradec) ustanovený biskupom Rudolfom Balážom Róbert Krajčík. Od 1. júla 2004 bol za administrátora farnosti Veľká Lehôtka menovaný kaplán Marek Sabol. Jeho predchodca František Štrba bol ustanovený za kaplána Kostola Sv. Šimona a Júdu v Bacúrove.

Pavol Schmidt

Zdroj:

Historiae Parochiae, s. 158, 159, 233, 248, 254.

Pár poznámok k Rómeovi a Júlii

Balet Slovenského národného divadla koncom novembra uviedol predstavenie Rómeo a Júlia s Prokofievovou hudbou. Adaptácia je poctivo klasická s nádhernými dobovými kostýmami a pôsobivou scénografiou.

V sprievodnom buletine som sa dočítal, že príbeh nešťastných milencov má korene až v antike a kým dostal svoju slávnú divadelnú podobu od Williama Shakespeara, formovali ho v priebehu storočí viacerí autori.

Na balet je okrem hudby a tanca pekné, že sa v ňom nerozpráva. Môžeme tak lepšie zaostrit' na reč, ktorá sa v bežnom fungovaní javí len ako doplnok slov. Pritom hudba a pohyb hovoria tajomne a jasne.

Dnes ma pri upratovaní zaujal nápis na krabici od topánok, ktorú som chcel vyhodit': *Život je pódium. Chod' do telocvične, zabehaj si v parku, prejdi sa v horách alebo len vyvenči psa. Nezáleží na tom, čo robíš, pokiaľ si v pohybe.*

Rómeo a Júlia je príbehom pódia a pohybu. Zamilujú sa počas plesu. Uvidia sa aj spoza škrabošiek a keď si ich následne zložia, už niet cesty späť. Na pódium sa dostáva nová sila a nie sú jej sväté jeho obvyklé tance. Jediné útočisko na ňom nachádza pod obrovským Krížom u jediných netancujúcich postáv - rehoľných bratov. Keď oni prídu so svetským riešením pre

Lásku, osud sa vzbúri a pripraví milencov o rozprávkové dožívanie kdesi na okraji pódia, mimo dosahu osvetľovačov.

Keďže sa nechcú vrátiť, budú musieť z neho zísť. To môžu len ako nehybní. Tento zákon pódia nepozná kompromisy. A tak balet končí na posteli, oltári milencov, a počatý Pokoj zakryje opona a viacnásobné bravó tvojho suseda.

Peter Pikulík, OFMConv

Foto: www.snd.sk

Prefácia

Prefácia je jedným z najkrajších momentov celej svätej omše. Keď kňaz po úvodnej modlitbe nad darmi pozdvihne hlas a povie známe slová „Pán s vami“, vstupujeme do modlitby, ktorá nás nesie priamo k srdcu liturgie.

Prefácia nie je len prechod k eucharistickej modlitbe. Je to chválospev, ktorý otvára naše oči aj srdcia, aby sme vnímali veľkosť Božích darov.

Pestrá paleta

Liturgia cirkvi pozná viaceré prefácie. Niektoré sa používajú počas celého roka, iné sú viazané na konkrétne sviatky či obdobia ako Advent, Veľká noc či slávnosti svätcov. Každá prefácia má svoj vlastný dôraz: niekde oslavujeme Boží stvorený svet, inde Kristovo víťazstvo nad smrťou alebo pôsobenie Ducha Svätého. Je ako pestrá paleta farieb, ktorou nám Cirkev pomáha pozerat' na Božie tajomstvá z rôznych strán.

Prefácia má aj veľmi peknú vnútornú dynamiku. Začína sa dialógom medzi kňazom a ľudom - tento dialóg nie je formálny. Je to pozvanie: „Pozdvihnime svoje srdcia.“ A Boží ľud odpovedá: „Máme ich u Pána.“ V týchto slovách sa skrýva nenápadné, ale hlboké vyznanie: sme pripravení vnímať viac než iba to, čo vidíme očami. Sme pripravení vstúpiť do Božieho času a Božieho konania.

Smerovanie k chvále

Najdôležitejšia časť prefácie je jej samotný text. V ňom Cirkev pripomína, čo Boh pre nás vykonal a stále koná. Prefácia vždy smeruje k chvále. Je to chvíľa, keď sa spájame s anjelmi a všetkými svä-

tými. Nie náhodou končí spevom „Svätý, Svätý, Svätý“. Tento moment nás vedie k pokore a úžasu - k uvedomeniu, že sme účastníkmi oveľa väčšieho príbehu, než je ten náš vlastný.

Prefácia tak vytvára most medzi našim každodenným životom a tajomstvom Eucharistie. Posúva nás z obyčajnosti do priestoru, kde sa Boh dáva človeku. Je to pozvanie zastaviť sa, nadýchnuť sa a uvedomiť si, že Boh je skutočne prítomný.

Keď nabudúce zaznie prefácia, stojí za to pridať svoju tichú vnútornú odpoveď. Nechať sa ňou niesť smerom k tomu, ktorý je dôvodom našej radosti. Prefácia v nás chce prebudiť vďačnosť - a vďačnosť je vždy začiatkom hlbšej viery, odhodlanejšej služby a otvorenejšieho srdca.

Oto Dokoupil, kaplán
Foto: Mária Melicherčíková

Tip pána kaplána:

Skús si počas týždňa vybrať jeden moment zo svätej omše a cielene sa naň sústrediť. Nemusí to byť nič veľkolepé. Stačí si povedať: „Tento týždeň sa sústredím na prefáciu... alebo na premenenie... alebo na tiché chvíle po prijímaní.“ Tým, že dáš jednému konkrétnemu bodu väčšiu pozornosť, zistíš, že sa celé slávenie sv. omše prehĺbi. Liturgia je bohatá a niekedy ju preletíme tak rýchlo, že si neuvedomíme, aké vrstvy krásy a pravdy v sebe nesie. Jedno malé rozhodnutie sústrediť sa na jediný moment môže otvoriť priestor pre tichú radosť, nový pohľad či nenápadný Boží dotyk.

Orechové rezy na oblátke

Suroviny: 6 bielkov, 10 dkg kryštálového cukru, 15 dkg práškoveho cukru, 4 žltka, 20 dkg mletých orechov, 5 polievkových lyžíc strúhanky, ½ balíčka prášku do pečiva

Postup: Z bielkov ušľaháme tuhý sneh, zašľaháme doň kryštálový cukor, potom primiešame preosiaty práškový cukor, pridáme ostatné, premiešame a vylejeme na oblátkami vyložený plech. Pečieme v stredne teplej rúre.

Plnka: 25 dkg masla, 15 dkg práškoveho cukru a 2 žltky dobre vymiešame. Z 2 dcl silnej čiernej kávy a 3 navršených čajových lyžičiek Zlatého klasu uvaríme kašu, keď trochu vychladne, zmiešame ju s maslom. Plnku natrieme na koláč a posypeme posekanými opraženými orechmi alebo postrúhanou čokoládou.

Mariškine medovníky

Suroviny: 65 dkg hladkej múky, 15 dkg tekutého medu, 25 dkg práškoveho cukru, 5 dkg rozpusteného masla, 3 celé vajcia, 1 žltok, 1 ½ čajovej lyžičky medovníkového korenia, 2 čajové lyžičky sódy bikarbóny, 2 polievkové lyžice rumu, 5 polievkových lyžíc mlieka

Postup: Všetko spolu spracujeme na hladké cesto a prikryté necháme stáť 1 hodinu, potom ho premiesime, rozdelíme na bochníky, na pomúčenej doske rozvaľkáme asi na hrúbku ½ cm, ukladáme rôzne tvary približne rovnakej veľkosti na papierom vyložený plech, potrieme vajíčkom, zdobíme orechom, mandľou... a upečieme dozlata. Odložené a prikryté fóliou v tesne uzavretej nádobe sú stále mäkké.

Škoricové koláčky

Suroviny: 40 dkg hladkej múky, 14 dkg práškoveho cukru, 30 dkg margarínu, 1 vajce, 1 ½ čajovej lyžičky mletej škorice, sekané orechy, mandle na posypanie

Postup: Z múky, margarínu, cukru, vajca a škorice vypracujeme cesto, vyvaľkáme asi na 3 - 4 mm hrúbky, vykrajujeme rôzne tvary, potrieme vajcom, posypeme kryštálovým cukrom a sekanými orechmi, mandľami... a upečieme. Môžeme pocukriť alebo prizdobiť čokoládovou polevou.

Pripravila: Filomena Petrášová
Foto: Martina Humajová

Priniesol Krista tam, kde ho potrebovali

(Blahoslavený Jakub Laval)

Najskôr sa stal lekárom, no to mu nestačilo. Uvedomil si, že dôležitejšie ako telo je uzdraviť dušu. A tak sa Jakub Laval rozhodol vyštudovať aj za kňaza. Jeho pastoračné metódy predbehli dobu a ostrov Maurícius spoznal vďaka nemu Krista.

Jakub Laval sa narodil 18. septembra 1803 vo francúzskej osade Croth. Vyrastal v čase vlády Napoleona, v atmosfére častých vojen, policajného teroru a systematického boja s náboženstvom. Ako 7-ročný stratil matku. Možno i jej strata ho inšpirovala vyštudovať medicínu. Po získaní doktorátu v Paríži pôsobil od roku 1830 ako praktický lekár v Saint-André de l'Eure a o 3 roky neskôr si otvoril ambulanciu v Ivry-la-Bataille.

Najskôr farár, potom misionár

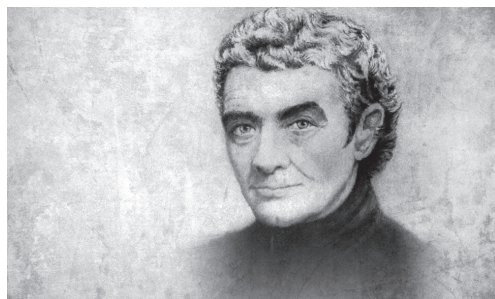
Pri pohľade na ľudí zúbožených francúzskou revolúciou a dôsledkami Napoleonovej vlády prišiel Jakub k záveru, že najväčším životným nešťastím je strata viery v Boha. Bol presvedčený, že viera, nádej a láska dokážu vyriešiť i tie najťažšie ľudské problémy.

Zanechal preto svoju lekársku prax a odišiel opäť do Paríža - tentoraz do seminára Saint Sulpice, v ktorom vyštudoval teológiu. Za kňaza bol vysvätený v roku 1838. Vrátil sa do rodnej Normandie a 2 roky pôsobil ako farár v Pinterville.

V tom čase sa zoznámil so zakladateľom Kongregácie misionárov Najsvätejšieho Srdca Márie, ktorá sa neskôr zjednotila s misijnou Kongregáciou Ducha Svätého. Pod vplyvom Libermannovej osobnosti sa Jakub Laval v roku 1841 rozhodol zanechať farskú pastoračiu a presunúť sa ako misionár na ostrov Maurícius v Indickom oceáne.

Ohlasovať Krista

Maurícius bol v tom čase pod vládou Angličanov a žilo tam približne 70 000 oslobodených otrokov dovezených z Afriky. Jakub Laval sa medzi nimi horlivo pustil

do práce a počet pokrstených stúpal. Keď sa na ostrove rozšírila cholera, ožila v ňom i jeho dávna lekárska profesia - organizoval odbornú pomoc pre chorých, zriaďoval nemocnice a sám pomáhal, ako vedel. Nikdy však pri tom nezabúdal na svoje hlavné poslanie - ohlasovať Krista. Vo svojej službe kňaza bol veľmi predvídavý. Videl, že sám toho na ostrove veľa nedokáže a pomoc z Francúzska mu nikto len tak nepošle. A tak si vychovával spolupracovníkov - laikov, ktorí mu pomáhali s vyučovaním, organizovaním bohoslužieb i so starostlivosťou o chudobných a chorých. Skôr, ako prebehol 2. vatikánsky koncil, laici na Mauríciu už prevzali spoluzodpovednosť za rast Cirkvi na ostrove, jednotu a solidaritu, čo vtedy vôbec nebolo bežné.

Apoštol ostrova

Život Jakuba Lavala bol naplnený modlitbou a pôstom a prinášal bohaté ovocie. Množstvo obrátení, zakladanie škôl, nemocníc... Nič nepovažoval za ťažké z lásky k tým, ku ktorým bol poslaný. Bol skromný, trpezlivý a vynikal v diskretnosti. Ako 59-ročného ho zasiahla mŕtvica, ale dvere jeho fary zostávali i tak otvorené pre všetkých, čo potrebovali pomoc. Jakub Laval zomrel o 2 roky neskôr,

9. septembra 1864. Jeho pohrebu sa zúčastnilo asi 40 000 ľudí, ktorým do života priniesol nádej v podobe Krista.

chu bolo pravé zjednotenie sa s Kristom, ktoré prinieslo to najkrajšie ovocie lásky.

Pripravila: Petra Humajová

Pápež Ján Pavol II. blahorečil Jakuba Lavala v roku 1979. Vyzdvihol pri tom jeho výnimočný dar získať si spolupracovníkov, katechetov, opatrovníkov, animátorov a misionárov. Tajomstvom jeho úspe-

(Životopisné údaje: Ž. Podtejski: Sol' zeme a svetlo sveta 1, <https://catholica.cz/?id=4432>)
Foto: www.misyjne.pl

Blahoželanie

V nedeľu 7. decembra sa 70 rokov dožíva dlhoročný riaditeľ prievidskej Charity - domu sv. Vincenta **Milan Petráš**.

S vdakou za jeho službu nielen v sociálnej sfére, ale i vo farnosti mu do ďalších rokov želáme pevné zdravie, hojnosť Božích milostí a veľa radosti zo všetkého, čo ho ešte v živote čaká.

Farníci z Prievidze

Spomienky

Dňa 13. decembra uplynie 10 rokov, čo si náš Pán povolal do nebeskej vlasti nášho milovaného **Ignáca Bomboša**. Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tiché modlitby.

S láskou spomína celá rodina.

Výročná svätá omša bude v nedeľu 14. decembra 2025 o 10:30 hod. vo farskom Kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi.

Dňa 10. decembra uplynie 14 rokov, čo nás opustil náš otecko a starý otec, pán **Štefan Gašparík**.

Dňa 25. marca 2026 uplynie 9 rokov, čo nás opustila naša mamička a stará mama, pani **Jarmila Gašparíková**.

S láskou a úctou na nich spomínajú a o modlitbu prosia všetkých, čo ich poznali, dcéra Jarmila a syn Štefan s rodinami.

*Odpočinitie
večné daj im,
ó, Pane...*

Ahojte, milí kamaráti!

Blížia sa čarovné sviatky pokoja a radosti. Istotne sa už tešíte na rozprávky, voňavé dobroty, chvíle strávené s rodinou a darčeky. Určite sa neviete dočkať, čo sa v ten magický večer objaví pod vašim stromčekom. Celý mesiac s napätím čakáme... Čo nám asi Ježiško a jeho malí pomocníci – anjeli – prichystali? Bude to nové autíčko, alebo krásna bábika? Ale viete čo? Niečo vám prezradím. Darčeky, ktoré nájdeme pod stromčekom, nie sú také dôležité ako ten, čo nám ich prinesie.

Pred dávnymi rokmi Boh slúbil, že pošle dieťa, Spasiteľ'a, a svoj slub dodržal. Ježiš prichádza do našich srdiec ako teplý lúč svetla v zime – ticho, jemne a s veľkou láskou. Naplní nás radosťou, pokojom a pocitom, že nie sme sami. Nielen počas Vianoc, ale stále. Prichádza k nám každý jeden deň. Každý dobrý skutok, každý úsmev alebo milé slovo je ako malý lúč, ktorý mu umožní prísť bližšie k nám. A keď mu otvoríme svoje srdce, cítime, že je s nami stále – ako najkrajší dar, ktorý nikdy neodíde.

Milí kamaráti, prajeme vám krásne Vianoce plné radosti, lásky, smiechu a pokoja. Nech vám každý deň prinesie malé zázraky a nech cítite, že Pán Ježiš je vždy s nami.

Simonka

- 6.12. Sviatok sv. Mikuláša
- 8.12. Nepoškvrnené počatie Panny Márie
- 24.12. Štedrý deň
- 25.12. Narodenie Pána
- 26.12. Druhý sviatok vianočný
- 28.12. Sviatok Svätej rodiny
- 31.12. Silvester

Rubriku pripravili:
Simona Lomnická
&
Alexandra Šestáková

K R Í Ž O V K A

Mons. Peter Brodek povedal:

„Nie len lásky nikdy nie je dost', (tajnička v krížovke) nikdy nie je dost'.“

Pomôcky: Aliancia, kľk, Lr, klipsa, ON, eseje, lža	Rozhovor, diskusia, posedenie	Prací prípravok na zmäkčenie bielizne	Ohýbanie slovies	Značka zapnutého prístroja	Vstup pre vozidlá		Pružinový prichytávací mechaniz- mus	Vlieval do formy	Malý vták chovaný doma v klietkach		Kúpeľné mesto, tiež letisko	Vyšší územný celok
Patriaci bačovi						Výrastok v t. čreve Elena po domácky				Slovensko (označenie)		
2. časť tajničky										Lawrencium (značka) Vážení, reš- pektovaný		
Slovenská informačná služba				Spojenectvo, dohoda (napr. medzi štátmi)								
Elektronické verejné obstarávanie				Priši záplatu Obec pri Komárne								
Starozákonný kráľ						Predložka (7. pád) Hnedočer- vené drevo		Hovorenie, prejav Dokonalé miesto				Ženské meno 29.12.
Priveľa					Patriaci Mare Lúčna rast., krmovina						Rímske číslo 1000 Jestvujem	
	Reprezenta- tívna veľká sieň	Nadežda po domácky Ženské meno 12.7.					Nejaký, voľajaký Kyslík (značka)					
24-hodinové časové úseky				Kamarátsky pozdrav					Uprene, nechápavo hľadí	Ochranná Lehota (skr.) Inakšia, druhá		
Pozná, ovláda, rozumie				Tam Síra (značka)			Umelecké úvahy na odbornú tému	Ročné obdobie Vitamín (kalciferol)				
Osobné zámeno			Jedlo z kapusty Začiatočník (označenie)								Rímske číslo 500 Noha ľudovo	
Jedenkrát				Žreb Predložka				Pálenie v pažeráku Temno, bez svetla				
Spojka		100 m ²	Etiketa, nálepka Citoslovce smiechu							Dusík (značka) Fosfor (značka)		New York (skratka)
Pohon, prevod hnacej sily						Kód Jamajky Rímske číslo 50			Vládca, nadradený Joule (značka)			
Rod veľkých papagájov				1. časť tajničky						Osobné zámeno		

Tajnička z minulého čísla znie: „rozhodnutie väčšiny“.

Pripravila Mária Suríková

Farská kronika

od 3. novembra do 30. novembra 2025

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Marco Otto
Filip Halenár
Isabella Galiková
Júlia Pivarčiová
Miroslava Gálová
Damien Briatka

**S kresťanskou nádejou na stretnutie vo
večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:**

Marcela Mišíková, 94 r.
Ratmír Perniš, 69 r.
Michal Mečiar, 77 r.
Eva Hanková, 84 r.
Mária Obertová, 68 r.
Veronika Darnadiová, 87 r.
Anna Kalmanová, 84 r.
Igor Plesnivý, 51 r.

Betlehemská koleda

Čas sa zázračne zastavil
Svet na chvíľu stíchol od prekvapenia
Duch sa nadýchol a zjavil sa
Predpovedaný prorokmi
sa práve Narodil
Aby naveky zostal medzi nami
A naše srdce?
Ten večný nespokojný tulák
Si spieva od radosti s celým svetom
Anjelskú vianočnú koledu:
Sláva Bohu na Výsosti
A na Zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.

Veronika Hoffmannová

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v Banskej Bystrici č. 1127/98
Evidenčné číslo periodickej tlače:
EV 5759/19

Názov: Bartolomej
Periodicita: mesačná
Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev,
Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4,
971 01 Prievidza, IČO: 31938671
Cena výtlačku: 0,70 €
ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alozj.vlcko@gmail.com
Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori:
Jozef Repko, Oto Dokoupil,
Bronislav Antoš, Jozef Durkot,
Peter Valachovič, Elena Cagáňová,
Mária Fichnová, Anna Gálová ml.,
Anežka Kútiková, Jana Lajčáková,
Mária Melicherčíková, Peter Pikulík,
Mária Suríková, Eva Trepáčová

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01, web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1, 2, 3 - Mária Melicherčíková
str. 39 - Mária Melicherčíková a Peter
Melicherčík
str. 40 - Mária Melicherčíková (hore),
Veronika Dubcová (dole)

Tlač: Patria I., spol. s r. o.
Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciam.

Mestské misie v Prievidzi, piaristický kostol, 15. - 23. novembra 2025

Mestské misie v Prievidzi, Zapotôčky, 15. - 23. novembra 2025

